

Ατομική Διπλωματική Εργασία

**Ψηφιακή εφαρμογή για προβολή πολιτισμικής κληρονομιάς της
Κύπρου - NETMAR - UCY - Μεσαιωνικό Μουσείο Λεμεσού**

Αριστείδης Χαραλάμπους

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Μάιος 2023

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Ψηφιακή εφαρμογή για προβολή πολιτισμικής κληρονομίας της Κύπρου
- NETMAR - UCY - Μεσαιωνικό Μουσείο Λεμεσού

Αριστείδης Χαραλάμους

Επιβλέπων Καθηγητής
Ελπίδα Κεραυνού - Παπαηλίου

Η Ατομική Διπλωματική Εργασία υποβλήθηκε προς μερική εκπλήρωση των απαιτήσεων
απόκτησης του πτυχίου Πληροφορικής του Τμήματος Πληροφορικής του Πανεπιστημίου
Κύπρου

Μάιος 2023

Ευχαριστίες

Αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω την υπεύθυνη καθηγήτρια μου κα. Ελπίδα Κεραυνού – Παπαηλίου που μου έδωσε αυτή την ευκαιρία να ασχοληθώ και να χρησιμοποιήσω τις δεξιότητες και τις γνώσεις μου για τη δημιουργία και ολοκλήρωση αυτής της Διπλωματικής Εργασίας.

Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Σάββα Μαυροματίδη, την Maria Aimé Villano και την Ενα Anril για τη βοήθεια που μου παρείχαν καθ' όλη την διάρκεια της δημιουργίας της ψηφιακής εφαρμογής προσφέροντας μου όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και δεδομένα που χρειάζομαι να ενσωματώσω στην εφαρμογή.

Επιπρόσθετα, θα ήθελα να ευχαριστήσω και την κα. Έλενα Στυλιανού, Αρχαιολογική Λειτουργό στο Τμήμα Αρχαιοτήτων, για τη βοήθεια που μας παρείχε σε τεχνικά προβλήματα που προέκυψαν στο χώρο του μουσείου, αλλά και για τη βοήθειά της στην απόσπαση πληροφοριών που εισάχθηκαν στην ψηφιακή εφαρμογή.

Κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τους φίλους και την οικογένειά μου για την υποστήριξη και τη βοήθειά τους.

Περίληψη

Η διπλωματική μου εργασία έχει θέμα την ανάπτυξη και δημιουργία μιας ψηφιακής εφαρμογής – ιστοσελίδα για το Μεσαιωνικό Μουσείο Κύπρου - Κάστρο Λεμεσού. Η ιστοσελίδα έχει σκοπό να παρέχει πληροφορίες για τα εκθέματα που βρίσκονται στο μουσείο. Επίσης, έχει το σκοπό να παρέχει ξενάγηση για όλους τους επισκέπτες του μουσείου, αφού το ίδιο το μουσείο δεν παρέχει άτομο για ξενάγηση των επισκεπτών του.

Η ψηφιακή εφαρμογή παρέχει μετάφραση των πληροφοριών σε τρεις διαφορετικές γλώσσες και επίσης παρέχει δύο επιλογές για τον τρόπο ξενάγησης του επισκέπτη. Η πρώτη επιλογή είναι η «Κύρια ξενάγηση», όπου η ψηφιακή εφαρμογή καθοδηγεί τον επισκέπτη με συγκεκριμένο τρόπο (αυτός ο τρόπος αναλύεται σε πιο κάτω στάδιο του συγγράμματος) σε όλα τα εκθέματα του μουσείου και η δεύτερη επιλογή είναι οι «Συντομότερες ξεναγήσεις» όπου η ψηφιακή εφαρμογή καθοδηγεί τον επισκέπτη, πάλι με ένα συγκεκριμένο τρόπο (αναλύονται και αυτοί οι τρόποι σε πιο κάτω στάδιο του συγγράμματος) σε συγκεκριμένα εκθέματα του μουσείου για τη μείωση του χρόνου του επισκέπτη στο μουσείο. Τα εκθέματα για αυτές τις ξεναγήσεις τα έχουν επιλέξει ο Σάββας και η Μαρία και θεώρησαν ότι είναι τα πιο σημαντικά για τον επισκέπτη να δει κατά την επίσκεψή του.

Περιεχόμενα

Κεφάλαιο 1	Εισαγωγή.....	1
	1.1 Εισαγωγή	1
	1.2 Στόχος Διπλωματικής Εργασίας	2
	1.3 Δομή Διπλωματικής Εργασίας	3
Κεφάλαιο 2	Περιγραφή Προβλήματος και Εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν....	5
	2.1 Περιγραφή προβλήματος	5
	2.2 Διαδικτυακή εφαρμογή (Web Application)	6
	2.3 Εργαλεία για τη δημιουργία της διαδικτυακής εφαρμογής	6
	2.3.1 HTML (HyperText Markup Language)	6
	2.3.2 CSS (Cascading Style Sheets)	6
	2.3.3 JavaScript	7
	2.3.4 Visual Studio Code	7
	2.3.5 Bootstrap 5	7
	2.4 Μυθολογία Ανάπτυξης συστήματος	8
Κεφάλαιο 3	Ανάλυση Απαιτήσεων και Αναγκών.....	9
	3.1 Εισαγωγή	9
	3.2 Περιγραφή συστήματος	10
	3.3 Κανόνες Σχεδιασμού και Ευχρηστίας	11
	3.4 Καθορισμός Απαιτήσεων	11
	3.4.1 Λειτουργικές απαιτήσεις	12
	3.4.1.1 Η Ψ. εφαρμογή να έχει τη δουλειά ξεναγού	12
	3.4.1.2 Πληροφορίες για τα εκθέματα-ταφικές πλάκες	12
	3.4.1.3 Ολοκληρωμένη ξενάγηση	12
	3.4.1.4 Σύντομες ξεναγήσεις	12
	3.4.1.5 Pop-up images	13
	3.4.1.6 Μετάφραση κειμένων σε διάφορες γλώσσες	13
	3.4.1.7 Πληροφορίες για την ομάδα δημιουργίας της ψηφιακής εφαρμογής	13
	3.4.1.8 Η εφαρμογή να λειτουργεί σε κινητά τηλέφωνα (iOS και Android)	13

3.4.2 Μη- Λειτουργικές απαιτήσεις	14
3.4.2.1 Ευχαριστία	14
3.4.2.2 Γρηγόρη εκτέλεση λειτουργιών	14
3.5 Διάγραμμα Χρήσης (Use case diagram)	14
Κεφάλαιο 4 Σχεδιασμός Συστήματος και Υλοποίηση	16
4.1 Αρχιτεκτονική Συστήματος	16
4.2 Μεθοδολογία Ανάπτυξης	16
4.3 Υλοποίηση συστήματος	17
4.3.1 Αρχική σελίδα (Home page)	17
4.3.2 Ολοκληρωμένη ξενάγηση (Main Tour)	19
4.3.3 Ξεναγήσεις (Tours)	20
4.3.3.1 Ξενάγηση 1 (Tour 1)	20
4.3.3.2 Ξενάγηση 2 (Tour 2)	22
4.3.3.3 Ξενάγηση 3 (Tour 3)	24
4.3.3.4 Ξενάγηση 4 (Tour 4)	26
4.3.3.5 Ξενάγηση 5 (Tour 5)	28
4.3.4 Σελίδα περισσότερων πληροφοριών (More info)	30
4.3.5 Σελίδα σχετικών πληροφοριών (About)	31
4.3.6 Μενού επιλογής (Menu bar)	32
Κεφάλαιο 5 Συμπεράσματα	35
5.1 Ανασκόπηση	35
5.2 Προβλήματα που προέκυψαν	35
5.3 Μελλοντική Εργασία και Βελτιώσεις	36
Βιβλιογραφία	38
Παράρτημα Α	39
Παράρτημα Β	61
Παράρτημα Γ	62
Παράρτημα Δ	63

Κεφάλαιο 1

Εισαγωγή

1.1 Εισαγωγή

1.2 Στόχος Διπλωματικής Εργασίας

1.3 Δομή Διπλωματικής Εργασίας

1.1 Εισαγωγή

Σκοπός της διπλωματικής εργασίας είναι η ανάπτυξη και υλοποίηση μιας ψηφιακής εφαρμογής – ιστοσελίδα για το Μεσαιωνικό Μουσείο Κύπρου - Κάστρο Λεμεσού. Σκοπός της ψηφιακής εφαρμογής είναι η παροχή πληροφοριών για τα εκθέματα του μουσείου προς του επισκέπτες του μουσείου. Επίσης η εφαρμογή έχει την επιπρόσθετη λειτουργία του ξεναγού, δηλαδή να παρέχει ξενάγηση στους επισκέπτες του μουσείου με βάση το τρόπο που έχει σχεδιαστεί.

Αυτή η ιδέα έχει προκύψει από τον Σάββα Μαυροματίδη, υποψήφιο διδάκτορα στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου, «Διατμηματικό Πρόγραμμα στις Βυζαντινές Σπουδές και τη Λατινική Ανατολή» και ESR (Early Scientific Researcher) του ερευνητικού προγράμματος NetMAR (NetMAR Twinning H2020 Project – Twinning approach for Byzantine and Western medieval arts and rituals), μέσω μιας δραστηριότητας (secondment) που χρειάστηκε να εκπληρώσει για το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Μετά από επικοινωνία του Σάββα με τη κα. Ελπίδα Κεραυνού, η κα. Κεραυνού δημοσίευσε το συγκεκριμένο θέμα, το οποίο μου κίνησε αρκετά το ενδιαφέρον και έτσι αποφάσισα να υλοποιήσω αυτή την ψηφιακή εφαρμογή στα πλαίσια της διπλωματικής μου εργασίας.

Για την υλοποίηση της ψηφιακής εφαρμογής, εκτός από εμένα που έχω αναπτύξει και υλοποιήσει την εφαρμογή, έχουν συμβάλει ο Σάββας, η Maria Aimé Villano και η Eva Avril. Ο Σάββας και η Maria έχουν επιμεληθεί το γράψιμο όλων των κειμένων που έχουν ενσωματωθεί στην εφαρμογή. Επιπρόσθετα, όλες οι φωτογραφίες που έχουν ενσωματωθεί στην εφαρμογή είναι από το προσωπικό αρχείο του Σάββα και της Eva.

Η Maria είναι Ιστορικός Τέχνης και ειδικεύεται στον Ιταλικό και Βυζαντινό μεσαίωνα. Έχει αποκτήσει το μεταπτυχιακό της από το Università degli Studi di Firenze και έχει κάνει το διδακτορικό της σε δύο πανεπιστήμια (cotutelle), το πανεπιστήμιο Università Ca' Foscari της Βενετίας και το Université de Poitiers. Επίσης αυτή τη στιγμή κάνει και το μεταδιδακτορικό της. Είναι μέλος του Graph-East project και στα πλαίσια αυτού του project έχει γνωρίσει τους κύριους συναδέλφους της, συμπεριλαμβανομένου και του Σάββα, ο οποίος είναι και σε αυτό το πρόγραμμα μέλος. Ο Σάββας πρότεινε στην συνάδελφο του, Maria να συμμετάσχει στο project μας και έτσι η Maria δέχτηκε, προσφέροντας μας τις γνώσεις που έχει στις ιστορικές τέχνες και επιγραφές για τη συλλογή του Μεσαιωνικού Μουσείου στη Λεμεσό.

Η Eva είναι η Φωτογράφος του προγράμματος ERC Graph-East. Είναι Φωτογράφος από το 2008 και συνεργάζεται τακτικά με τον Τύπο και διάφορους άλλους φορείς σε παραλληλία με την προσωπική της δουλειά και την υλοποίηση έργων καλλιτεχνικής και πολιτιστικής εκπαίδευσης.

Το NetMAR είναι ένα διεθνές, διεπιστημονικό δίκτυο το οποίο μελετά τις μεσαιωνικές τέχνες και των μεσαιωνικών τελετουργιών. Πρόκειται για ένα δυτικό 3 πανεπιστήμιων και αποτελείτε από το πανεπιστήμιο μας, Πανεπιστήμιο Κύπρου, το πανεπιστήμιο Southern Denmark και το πανεπιστήμιο Bamberg.

Το ERC Graph-East είναι ένα project το οποίο έχει στόχο τη συλλογή και καταγραφή όλων των μεσαιωνικών επιγραφών στην Ανατολική Μεσόγειο, οι οποίες είναι γραμμένες στο λατινικό αλφάβητο.

Στοιχεία επικοινωνίας

Σάββας Μαυροματίδης: email - mavromatidis.savvas@ucy.ac.cy

Maria Aimé Villano: email - maria.aimé.villano01@univ-poitiers.fr

NetMAR: <https://www.ucy.ac.cy/netmar/>

1.2 Στόχος Διπλωματικής Εργασίας

Ο στόχος της διπλωματικής μου εργασίας είναι να σχεδιαστεί και υλοποιηθεί μια ψηφιακή εφαρμογή – ιστοσελίδα για το Μεσαιωνικό Μουσείο Κύπρου - Κάστρο Λεμεσού, η οποία πρέπει να είναι εύκολη, εύχρηστη και κατανοητή στη χρήση από τον κάθε χρήστη που θα επισκέπτεται το μουσείο και θα χρησιμοποιεί αυτή την εφαρμογή.

Η εφαρμογή θα πρέπει να περιέχει όλες τις πληροφορίες για τα εκθέματα-ταφικές πλάκες του μουσείου. Επίσης, πρέπει να περιέχει δύο επιλογές ξενάγησης, την ολοκληρωμένη ξενάγηση και τις πιο σύντομες ξεναγήσεις, οι οποίες έχουν στόχο τη μείωση ή αύξηση του χρόνου που επιθυμεί ο κάθε επισκέπτης να καταναλώσει για την ξενάγησή του στο μουσείο. Τέλος, θα περιέχει και κάποιες γενικές πληροφορίες και στοιχεία για το μουσείο, καθώς επίσης και πληροφορίες για τα άτομα που συνεργάστηκαν για τη δημιουργία αυτής της ψηφιακής εφαρμογής.

Θα προσφέρει μετάφραση όλων των πληροφοριών σε Ελληνική, Αγγλική και Γαλλική γλώσσα.

Η ψηφιακή εφαρμογή θα είναι προσβάσιμη από όλες τις ηλεκτρονικές συσκευές, κυρίως από κινητά τηλέφωνα, οι οποίες έχουν πρόσβαση μέσω φυλλομετρητών (browsers), όπως Safari, Samsung Internet, Google Chrome, Microsoft Edge, Firefox, Opera κτλ.

1.3 Δομή Διπλωματικής Εργασίας

Η Διπλωματική Εργασία περιλαμβάνει πέντε κεφάλαια.

Κεφάλαιο 1

Στο πρώτο κεφάλαιο, το οποίο αποτελεί την εισαγωγή της διπλωματικής εργασίας, δίνεται μια βασική περιγραφή του συστήματος. Αναλύεται η κύρια ιδέα και ο σκοπός ο οποίος ώθησε στην ανάπτυξη και πραγματοποίηση της ψηφιακής εφαρμογής. Τέλος, περιγράφεται η δομή του δοκιμίου.

Κεφάλαιο 2

Στο δεύτερο κεφάλαιο δίνεται η περιγραφή του προβλήματος και ο τρόπος που προέκυψε η ιδέα για την ανάπτυξη αυτής της ψηφιακής εφαρμογής και η περιγραφή όλων των εργαλείων που χρησιμοποιήθηκαν για την ανάπτυξή της.

Κεφάλαιο 3

Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η ανάλυση των απαιτήσεων και αναγκών του συστήματος. Αρχικά γίνεται η αναλυτική περιγραφή του συστήματος. Στη συνέχεια παρουσιάζονται οι λειτουργικές και μη-λειτουργικές απαιτήσεις του συστήματος. Τέλος παρουσιάζεται ένα διάγραμμα χρήσης του συστήματος.

Κεφάλαιο 4

Στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η Αρχιτεκτονική του συστήματος και η Μεθοδολογία Ανάπτυξης. Τέλος παρουσιάζεται η υλοποίηση του συστήματος, παρέχοντας φωτογραφίες (screenshots) του συστήματος, δείχνοντας τις λειτουργίες του και το πώς έχει σχεδιαστεί.

Κεφάλαιο 5

Στο πέμπτο κεφάλαιο γίνεται μια ανασκόπηση της δουλειάς που έγινε. Στη συνέχεια αναφέρονται τα προβλήματα που προέκυψαν κατά τη δημιουργία του συστήματος και τέλος ποια θα είναι η μελλοντική εργασία που θα γίνει για τη βελτίωση του συστήματος.

Κεφάλαιο 2

Περιγραφή Προβλήματος και Εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν

2.1 Περιγραφή προβλήματος	5
2.2 Διαδικτυακή εφαρμογή (Web Application)	6
2.3 Εργαλεία για τη δημιουργία της διαδικτυακής εφαρμογής	6
2.3.1 HTML (HyperText Markup Language)	6
2.3.2 CSS (Cascading Style Sheets)	6
2.3.3 JavaScript	7
2.3.4 Visual Studio Code	7
2.3.5 Bootstrap 5	7
2.4 Μυθολογία Ανάπτυξης συστήματος	8

2.1 Περιγραφή προβλήματος

Η ιδέα για τη δημιουργία μιας ψηφιακής εφαρμογής – ιστοσελίδα για το Μεσαιωνικό Μουσείο Κύπρου - Κάστρο Λεμεσού προέκυψε από τον Σάββα Μαυροματίδη μέσω του ερευνητικού προγράμματος NetMAR, στο οποίο είναι ο ίδιος μέλος, και χρειαζόταν να εκπληρώσει μια δραστηριότητα (secondment) για το συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Αιτία για τη δημιουργία της ιστοσελίδας ήταν το γεγονός ότι το μουσείο δεν είχε κάποια υφιστάμενη ιστοσελίδα που να περιέχει πληροφορίες για το μουσείο καθώς, επίσης, και πληροφορίες για τα εκθέματά του. Ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούσε το μουσείο ήταν οι επισκέπτες να επισκέπτονται το μουσείο και να βλέπουν απλά τα εκθέματα χωρίς να έχουν κάποια περιγραφή για αυτά, ούτε κάποιο άτομο να τους ξεναγήσει στο μουσείο.

Αυτός ήταν ακόμη ένας λόγος για τη δημιουργία της ιστοσελίδας, η έλλειψη ενός ξεναγού στο μουσείο. Η ιστοσελίδα έχει την ιδιότητα του ξεναγού, δηλαδή προσφέρει στους επισκέπτες τις απαραίτητες πληροφορίες για το τι βλέπουν στο μουσείο και, επιπρόσθετα, ο επισκέπτης έχει την επιλογή να επιλέξει ανάμεσα σε δύο επιλογές ξεναγήσεων, τη σύντομη ξενάγηση και την ολοκληρωμένη ξενάγηση.

2.2 Διαδικτυακή εφαρμογή (Web Application)

Μια εφαρμογή Ιστού (ιστοσελίδα) είναι ένα λογισμικό εφαρμογής που εκτελείται σε περιηγητή ιστού – φυλλομετρητή, σε αντίθεση με τα προγράμματα λογισμικού που εκτελούνται τοπικά και εγγενώς στο λειτουργικό σύστημα (OS) της συσκευής. Οι εφαρμογές Ιστού είναι προσβάσιμες μέσω του Παγκόσμιου Ιστού από χρήστες με ενεργή σύνδεση στο διαδίκτυο. Αυτές οι εφαρμογές προγραμματίζονται χρησιμοποιώντας τη δομή του μοντέλου πελάτη – διακομιστή, όπου στον χρήστη/πελάτη παρέχονται υπηρεσίες μέσω ενός διακομιστή εκτός τοποθεσίας που φιλοξενείται από τρίτο μέρος. Αυτό επιτρέπει στο χρήστη να αλληλοεπιδρά με την υπηρεσία χρησιμοποιώντας φόρμες, δημοσίευση αιτημάτων κ.λ.π.

Το πλεονέκτημα της διαδικτυακής εφαρμογής είναι ότι η φορητότητά της εξαρτάται από το πρόγραμμα περιήγησης Ιστού που έχει ο χρήστης/πελάτης και όχι από μια συγκεκριμένη διαμόρφωση λειτουργίας ή υλικού. [1]

2.3 Εργαλεία για τη δημιουργία της διαδικτυακής εφαρμογής

Για την υλοποίηση της ψηφιακής εφαρμογής έχω χρησιμοποιήσει τις γλώσσες προγραμματισμού HTML, CSS, JavaScript και το εργαλείο Bootstrap 5. Είναι οι τρεις βασικές γλώσσες για τη δημιουργία μιας ψηφιακής εφαρμογής. Δίνουν τη δομή, την εμφάνιση και τη διαδραστικότητα της ψηφιακής εφαρμογής με το χρήστη.

2.3.1 HTML (HyperText Markup Language)

Το ακρωνύμιο HTML σημαίνει HyperText Markup Language. Είναι η βασική γλώσσα για τη δημιουργία μιας ιστοσελίδας. Είναι μια γλώσσα σήμανσης. Προσφέρει τη δυνατότητα για τη δημιουργία και τη δομή ενοτήτων, παραγράφων και συνδέσμων χρησιμοποιώντας τα στοιχεία της γλώσσας HTML (τα δομικά στοιχεία μιας ιστοσελίδας) όπως tags και attributes. [2]

2.3.2 CSS (Cascading Style Sheets)

Το ακρωνύμιο CSS σημαίνει Cascading Style Sheets. Είναι η γλώσσα με την οποία μορφοποιούμε τα στοιχεία μιας γλώσσας σήμανσης, όπως είναι η HTML. Έχει σκοπό να διαχωρίζει το περιεχόμενο της ιστοσελίδας από το πώς είναι διαμορφωμένη η σελίδα. Οι δύο γλώσσες, HTML και CSS, είναι στενά συνδεδεμένες μεταξύ τους, αφού η HTML είναι τα θεμέλια για μια ψηφιακή εφαρμογή και η CSS προσφέρει την αισθητική σε ολόκληρη την ιστοσελίδα. [3]

2.3.3 JavaScript

Η JavaScript είναι μια ελαφριά γλώσσα προγραμματισμού, scripting language , που συχνά οι προγραμματιστές ιστοσελίδων χρησιμοποιούν για να δημιουργούν δυναμικές αλληλεπιδράσεις κατά την ανάπτυξη μιας σελίδας σε ιστοσελίδα, εφαρμογή, servers και ακόμη σε παιχνίδια. Δημιουργεί στοιχεία για να βελτιώνει την αλληλεπίδραση του χρήστη στην ιστοσελίδα, όπως drop down menus, κινούμενα γραφικά, dynamic background colors κ.α. . [4]

2.3.4 Visual Studio Code

Visual Studio Code ή αλλιώς VS Code είναι ένας επεξεργαστής πηγαίου κώδικα τον οποίο δημιούργησε η εταιρία Microsoft με το Electron Framework για Windows, Linux και macOS. Έρχεται ενσωματωμένο με την υποστήριξη των γλωσσών JavaScript, TypeScript, Node.js και οι χρήστες μπορούν να εγκαταστήσουν extensions που να υποστηρίζουν άλλες γλώσσες προγραμματισμού όπως C++, C#, Java, Python, PHP κ.α. . Υποστηρίζει debugging, syntax highlighting, intelligent code completion, snippets, code refactoring και υπάρχει ενσωματωμένο το Git. Οι χρήστες μπορούν να προσαρμόσουν το περιβάλλον του VS Code αλλάζοντας το περιβάλλον, τις ρυθμίσεις και keyboard shortcuts, δίνοντας στο χρήστη επιπλέον λειτουργίες. [5][6]

2.3.5 Bootstrap 5

Το Bootstrap είναι μια συλλογή εργαλείων ανοιχτού κώδικα (ελεύθερο λογισμικό) για τη δημιουργία ιστοσελίδων και διαδικτυακών εφαρμογών. Περιέχει HTML και CSS για τις μορφές τυπογραφίας, κουμπιά πλοήγησης και άλλων στοιχείων του περιβάλλοντος, καθώς και προαιρετικές επεκτάσεις στη JavaScript. Είναι το πιο δημοφιλές πρόγραμμα στο GitHub. Επίσης είναι συμβατό με όλους τους φυλλομετρητές (browsers) και ο τρόπος που λειτουργεί είναι απλός. Υπάρχουν ουσιαστικά μια σειρά από έτοιμα stylesheets που ο προγραμματιστής ενσωματώνει στον HTML κώδικά του, είτε κατεβάζοντας τα πακέτα στον υπολογιστή του, είτε ενσωματώνοντας τα μέσω ενός Content Delivery Network (CDN) [7][10]

Content Delivery Network (CDN): Είναι μια γεωγραφικά κατανεμημένη ομάδα διακομιστών (server) που αποθηκεύουν στην κρυφή μνήμη των κοντινών τους χρηστών τα δεδομένα/περιεχόμενο που θέλουν. Επιτρέπει τη γρήγορη μεταφορά των στοιχείων που απαιτούνται για τη φόρτωση περιεχομένου στο Διαδίκτυο, συμπεριλαμβανομένων σελίδων HTML, αρχείων JavaScript, stylesheets, εικόνες και video. [8]

2.4 Μεθοδολογία ανάπτυξης συστήματος

Για την ανάπτυξη του συστήματος έχουμε χρησιμοποιήσει την Agile μεθοδολογία.

Η μεθοδολογία Agile ή αλλιώς ευέλικτη μεθοδολογία είναι μια πρακτική για τη διαχείριση έργων που προωθεί τη συνεχή επανάληψη της ανάπτυξης και των δοκιμών καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής ενός έργου. Δίνει μεγάλη έμφαση στην ευελιξία, τη συνεργασία και την ικανοποίηση των πελατών. Υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ των μελών μιας ομάδας, με τακτικές συνεδρίες αναθεώρησης, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το έργο ανταποκρίνεται στις ανάγκες του πελάτη, οι οποίες ενδέχεται να μεταβάλλονται. [9]

Κεφάλαιο 3

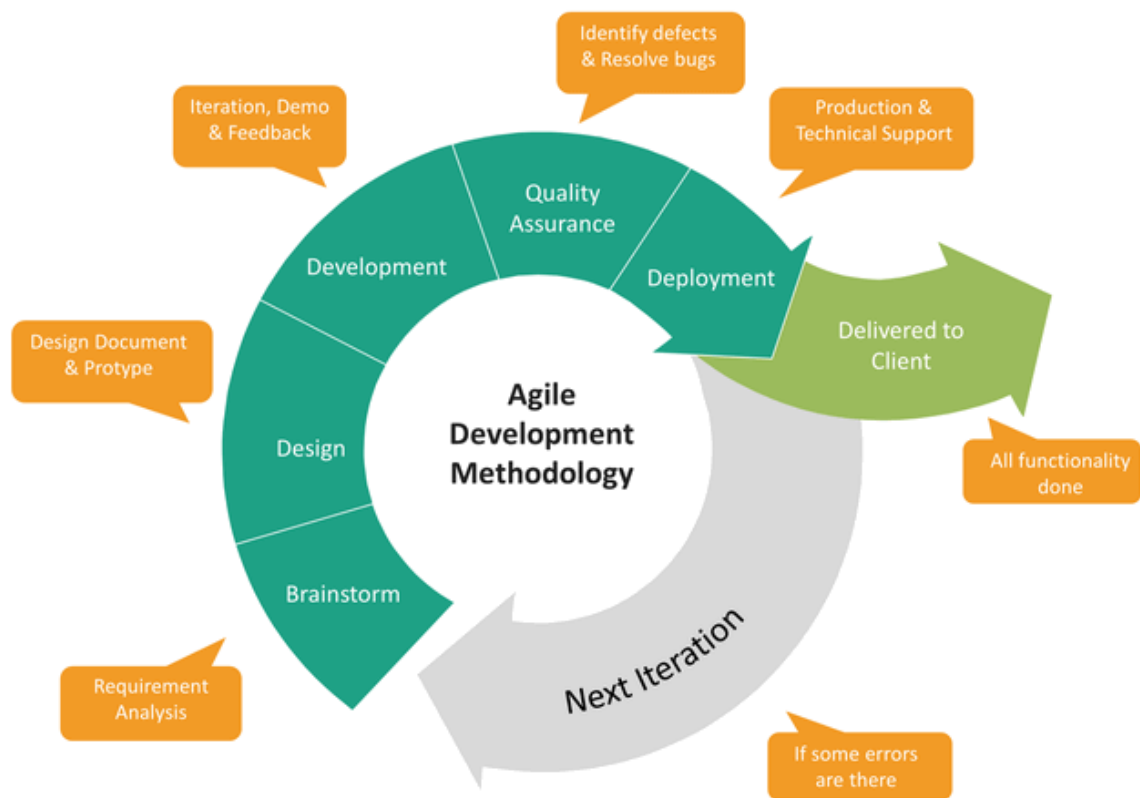
Ανάλυση Απαιτήσεων και Αναγκών

3.1 Εισαγωγή	9
3.2 Περιγραφή συστήματος	10
3.3 Κανόνες Σχεδιασμού και Ευχρηστίας	11
3.4 Καθορισμός Απαιτήσεων	11
3.4.1 Λειτουργικές απαιτήσεις	12
3.4.1.1 Η ψηφιακή εφαρμογή να έχει τη δουλειά ξεναγού	12
3.4.1.2 Πληροφορίες για τα εκθέματα-ταφικές πλάκες	12
3.4.1.3 Ολοκληρωμένη ξενάγηση	12
3.4.1.4 Σύντομες ξεναγήσεις	12
3.4.1.5 Pop-up images	13
3.4.1.6 Μετάφραση κειμένων σε διάφορες γλώσσες	13
3.4.1.7 Πληροφορίες για την ομάδα δημιουργίας της ψηφιακής εφαρμογής	13
3.4.1.8 Η εφαρμογή να λειτουργεί σε κινητά τηλέφωνα (iOS και Android)	13
3.4.2 Μη- Λειτουργικές απαιτήσεις	14
3.4.2.1 Ευχρηστία	14
3.4.2.2 Γρήγορη εκτέλεση λειτουργιών	14
3.5 Διάγραμμα Χρήσης (Use case diagram)	14

3.1 Εισαγωγή

Το μοντέλο κύκλου ζωής το οποίο χρησιμοποιήσαμε για την ανάπτυξη αυτού του συστήματος είναι οι μεθοδολογίες Agile. Σε αυτές τις μεθοδολογίες πρέπει να καθορίσουμε αρχικά όλες τις απαιτήσεις του συστήματος και να θέσουμε προτεραιότητα στη σειρά ανάπτυξης τους. Η βασική ιδέα είναι πως, ανά σύντομα χρονικά διαστήματα, θα υλοποιείται ένα μέρος του συστήματος, θα εξετάζεται ότι δουλεύει με τον επιθυμητό τρόπο και έπειτα θα προχωρούμε στην ανάπτυξη του επομένου μέρους. Επίσης, μπορεί να γίνει χρήση πρωτοτύπων για τη μοντελοποίηση του τελικού συστήματος. Με λίγα λόγια, πραγματοποιείται σταδιακά η

ανάπτυξη του συστήματος σε μικρά βήματα, όπου σε κάθε βήμα έχουμε μια λειτουργική έκδοση του συστήματος. Με αυτό τον τρόπο το σύστημα μπορεί να ολοκληρωθεί αρκετά νωρίς, αφού λαμβάνονται υπόψη σε κάθε βήμα οι προκαθορισμένες απαιτήσεις. Σαν αποτέλεσμα του ελέγχου που πραγματοποιείται σε κάθε στάδιο, αποφεύγουμε να έχουμε λάθη τα οποία μπορεί να προκληθούν από αρχικά στάδια της σχεδίασης και να τα ψάχνουμε σε τελικά στάδια για να τα λύσουμε. Στην εικόνα πιο κάτω μπορούμε να δούμε τη λογική και τη διαδικασία ανάπτυξης ενός συστήματος χρησιμοποιώντας αυτές τις μεθοδολογίες.

3.2 Περιγραφή συστήματος

Η ψηφιακή εφαρμογή είναι διαθέσιμη από όλους τους φυλλομετρητές(browsers) και έτσι οι χρήστες μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτή από το κινητό τηλέφωνό τους ή από όποια άλλη συσκευή θέλουν. Οι χρήστες το μόνο που χρειάζεται να κάνουν για να έχουν πρόσβαση είναι να είναι ενωμένοι στο διαδίκτυο (Wi-Fi).

Η ψηφιακή εφαρμογή παρέχει στο χρήστη τις πιο κάτω πληροφορίες και λειτουργίες (αναλύονται στο επόμενο υπό-κεφάλαιο πιο αναλυτικά):

- Γενικές πληροφορίες για το μουσείο
- Απαραίτητες πληροφορίες για τα εκθέματα – ταφικές πλάκες του μουσείου κ.α.
- Εικόνες για τα εκθέματα

- Εικόνες popup που υπάρχουν μέσα στα κείμενα για καλύτερη κατανόηση των πληροφοριών
- Παροχή διάφορων επιλογών προς το χρήστη για ξενάγηση
- Menu bar για την πλοήγηση
- Αριθμητικό menu για την πλοήγηση μεταξύ των εκθεμάτων
- Γενικά στοιχεία για το μουσείο (Ωρες λειτουργίας – Στοιχεία επικοινωνίας κτλ.)
- Πληροφορίες για τους δημιουργούς της εφαρμογής

3.3 Κανόνες Σχεδιασμού και Ευχρηστίας

- Η ψηφιακή εφαρμογή πρέπει να είναι ευχάριστη και εύχρηστη στη χρήση της. Δηλαδή οι επιλογές στα χρώματα της εφαρμογής, το μέγεθος και το στυλ των γραμμάτων, καθώς επίσης και η διαμόρφωση των στοιχείων της εφαρμογής πρέπει να γίνουν με στόχο τη διευκόλυνση του χρήστη και όχι την επιβάρυνσή του. Οι πληροφορίες για τα εκθέματα πρέπει να είναι γραμμένες με απλό λεξιλόγιο (για όλες τις γλώσσες), έτσι ώστε να είναι κατανοητές για έναν απλό επισκέπτη που θα επισκεφτεί το μουσείο. Τέλος, οι χρήστες πρέπει να είναι σε θέση να αντιληφθούν τις λειτουργίες της εφαρμογής χωρίς δυσκολίες.
- Συνέπεια διεπιφάνειας
Η επιλογή των χρωμάτων, εικονιδίων, κουμπιών, φόντων και κειμένων πρέπει να γίνει με ομοιόμορφο τρόπο σε όλες τις σελίδες έτσι ώστε το σύστημα να έχει μια ξεκάθαρη και ευανάγνωστη δομή.
- Πλοήγηση
Η εφαρμογή πρέπει να περιέχει ξεκάθαρα σε κάθε σελίδα πληροφορίες για το πού βρίσκεται ο χρήστης, ποιες λειτουργίες μπορεί να εκτελέσει και πού μπορεί να μετακινηθεί από εκεί που βρίσκεται. Υπάρχει τίτλος σε κάθε σελίδα που υποδεικνύει στο χρήστη το περιεχόμενο της, υπάρχει menu bar για την πλοήγηση του χρήστη στις διάφορες σελίδες της ψηφιακής εφαρμογής και υπάρχει menu αρίθμησης κάτω από τη σελίδα κάθε εκθέματος για την πλοήγηση του χρήστη στα διάφορα εκθέματα.

3.3 Καθορισμός Απαιτήσεων

Οι απαιτήσεις αναφέρεται στην καταγραφή του τι θα πρέπει να κάνει το σύστημα και όχι το πώς. Αφού πάρουμε αυτές τις απαιτήσεις, τότε μπορούμε να καθορίσουμε και τις ανάγκες των χρηστών.

Υπάρχουν δύο κατηγορίες στις οποίες χωρίζονται οι απαιτήσεις. Στις λειτουργικές και στις μη-λειτουργικές. Οι λειτουργικές απαιτήσεις καθορίζουν ποιες υπηρεσίες θα πρέπει να παρέχει το σύστημα, δηλαδή, πώς πρέπει να αντιδρά το σύστημα ανάλογα με την είσοδο που θα του δοθεί ή πώς θα συμπεριφέρεται σε συγκεκριμένες καταστάσεις. Με άλλα λόγια, τι θα είναι το αποτέλεσμα εξόδου που θα πρέπει να παράξει με κάθε είσοδο που λαμβάνει το σύστημα.

Οι μη λειτουργικές απαιτήσεις αφορούν περιορισμούς στις υπηρεσίες και τις λειτουργίες που προσφέρει το σύστημα. Ουσιαστικά, είναι οι ιδιότητες του συστήματος οι οποίες αφορούν την απόδοση, την ευχρηστία και την ασφάλειά του. Αναφέρονται στο σύστημα ως σύνολο.

3.3.1 Λειτουργικές Απαιτήσεις

Ο πιο κάτω πίνακας δίνει τις Λειτουργικές απαιτήσεις της εφαρμογής.

Απαιτήσεις	Επεξήγηση
Η Ψ. εφαρμογή να έχει τη δουλειά ξεναγού	Ο κύριος σκοπός της εφαρμογής είναι να παρέχει πληροφορίες για τα εκθέματα-ταφικές πλάκες του μουσείου, όπως θα έκανε ένας ξεναγός. Περιέχει τις απαραίτητες πληροφορίες τις οποίες χρειάζεται ένας επισκέπτης, έτσι ώστε να καταλαβαίνει τι είναι το έκθεμα-ταφική πλάκα που βλέπει.
Πληροφορίες για τα εκθέματα-ταφικές πλάκες	Όλες οι πληροφορίες που περιέχει η ψ. εφαρμογή είναι για τα εκθέματα-ταφικές πλάκες που υπάρχουν στο μουσείο καθώς επίσης και απαραίτητες πληροφορίες/ γνώσεις που χρειάζεται ο επισκέπτης να γνωρίζει για την καλύτερη κατανόηση για αυτό που θα βλέπει.
Ολοκληρωμένη ξενάγηση (Main Tour)	Η ολοκληρωμένη ξενάγηση περιέχει πληροφορίες για όλα τα εκθέματα-ταφικές πλάκες που βρίσκονται στο μουσείο καθοδηγώντας έτσι το χρήστη σε όλα τα επίπεδα του μουσείου προσφέροντας του μια ολοκληρωμένη ξενάγηση. Είναι στα πλαίσια της 1 ώρας η ολοκληρωμένη ξενάγηση.
Σύντομες ξεναγήσεις 1. <u>Tour 1</u> : From the Lusignans to the Venetians	Έχουμε 5 σύντομες ξεναγήσεις, οι οποίες περιέχουν πληροφορίες για συγκεκριμένα εκθέματα-ταφικές πλάκες με αποτέλεσμα τη

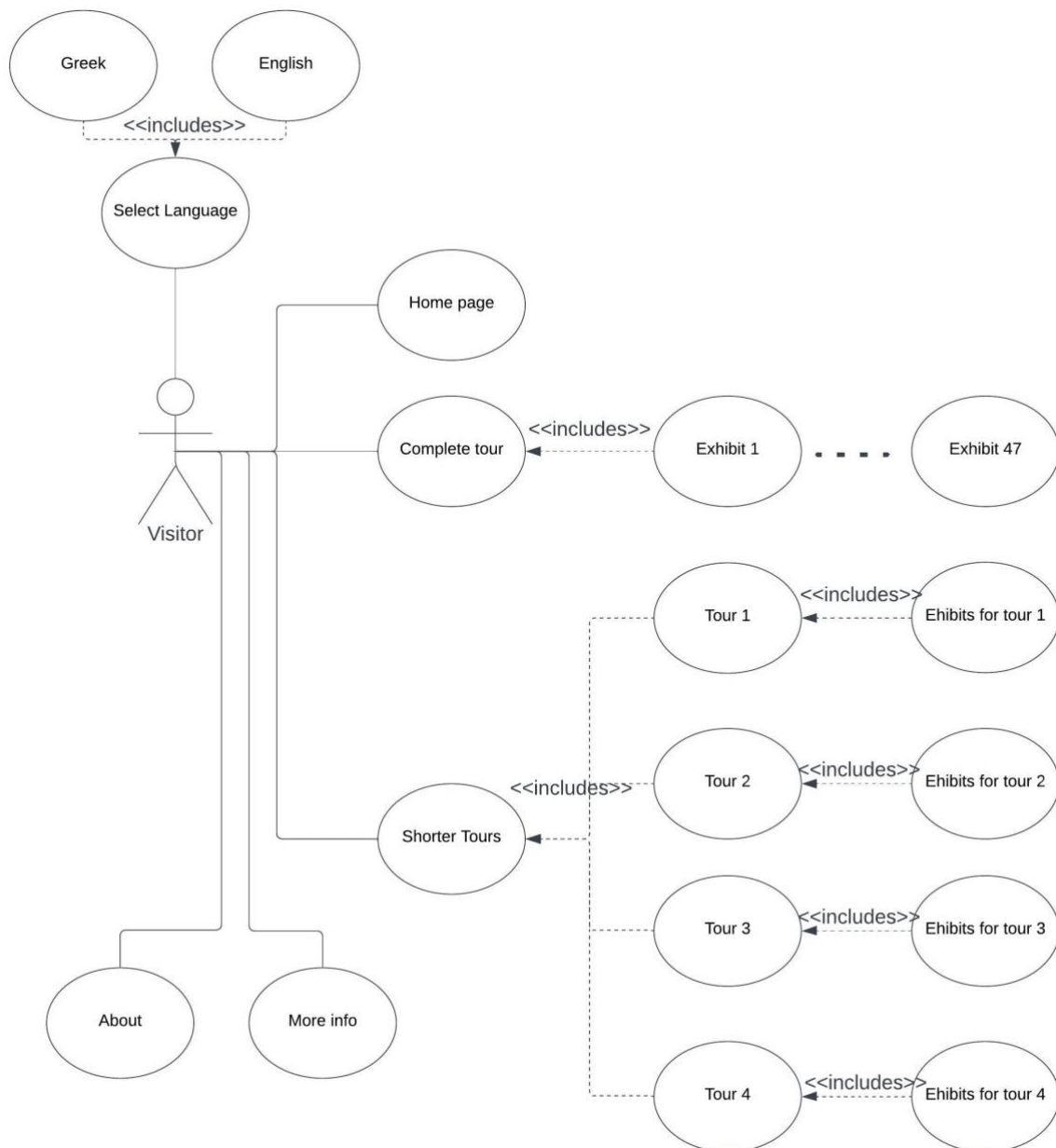
2. <u>Tour 2</u>: Knights and Warriors of Lusignan Cyprus 3. <u>Tour 3</u>: Women in Lusignan and Venetian Cyprus 4. <u>Tour 4</u>: The Greeks in Latin dominated Cyprus 5. <u>Tour 5</u>: Venetian era	μείωση του χρόνου ξενάγησης του επισκέπτη στο μουσείο, που και αυτός είναι και ο σκοπός τους. Το κάθε Tour παίρνει περίπου 30 λεπτά. Δίπλα μπορείτε να δείτε και τα όνομα της κάθε ξενάγησης. - Το Tour 1 περιλαμβάνει τα εκθέματα, 1, 3, 10, 13, 14, 17, 22, 25, 26, 33. - Το Tour 2 περιλαμβάνει τα εκθέματα, 2, 6, 7/8/9, 14, 15, 16, 27. - Το Tour 3 περιλαμβάνει τα εκθέματα, 4, 10, 11/12, 23, 24, 29. - Το Tour 4 περιλαμβάνει τα εκθέματα, 10, 11/12, 19, 20, 23, 27, 34, 36/37. - Το Tour 5 περιλαμβάνει τα εκθέματα, 5, 18, 19, 21, 22, 31/32, 33.
Pop-up images	Μέσα στα κείμενα που υπάρχουν στην ψ. εφαρμογή υπάρχουν κάποιες λέξεις και εκφράσεις οι οποίες είναι πιο έντονες από το υπόλοιπο κείμενο (bold). Όταν πατήσει ο χρήστης πάνω τους εμφανίζεται ένα παράθυρο Pop-up το οποίο περιέχει μια εικόνα και μια λεζάντα που περιγράφουν τις έντονες λέξεις και εκφράσεις.
Μετάφραση κειμένων σε διάφορες γλώσσες	Τα κείμενα της ψ. εφαρμογής αλλά και γενικά στην εφαρμογή υπάρχει μετάφραση στην ελληνική και αγγλική γλώσσα. (Σε μελλοντικό στάδιο θα υπάρχει μετάφραση και στη Γαλλική)
Πληροφορίες για την ομάδα δημιουργίας της ψηφιακής εφαρμογής (Credits)	Υπάρχει μια ξεχωριστή σελίδα η οποία περιέχει πληροφορίες για τα άτομα που συνέβαλαν στη δημιουργία αυτής της ψ. εφαρμογής (Πνευματικά δικαιώματα)
Η ψ. εφαρμογή να λειτουργεί σε κινητά τηλέφωνα (iOS και Android)	Η ψ. εφαρμογή πρέπει να δουλεύει και να είναι συμβατή κυρίως με κινητά τηλέφωνα (smartphones).

3.3.1 Μη - Λειτουργικές Απαιτήσεις

Απαιτήσεις	Επεξήγηση
Ευχρηστία	Το σύστημα να είναι εύχρηστο, όπως αναφέραμε πιο πάνω, με βάση τους κανόνες σχεδιασμού και ευχρηστίας, έτσι ώστε οι χρήστες να μπορούν να το χρησιμοποιούν χωρίς δυσκολία και όλες οι λειτουργίες του να είναι ξεκάθαρες.
Γρήγορη εκτέλεση λειτουργιών	Οι λειτουργίες οι οποίες εκτελούνται από την ψ. εφαρμογή πρέπει να εκτελούνται γρήγορα και σε πραγματικό χρόνο.

3.4 Διάγραμμα Χρήσης (Use case diagram)

Πιο κάτω δίνεται το διάγραμμα χρήσης του συστήματος.

Στο πιο πάνω διάγραμμα έχουμε τον actor ο οποίος είναι ο επισκέπτης του μουσείου. Όταν ανοίξει την ψηφιακή εφαρμογή στο κινητό του τηλέφωνο έχει τις εξής επιλογές, να επιλέξει τη γλώσσα που επιθυμεί, αγγλικά ή ελληνικά και στη συνέχεια θα μεταφερθεί στην αρχική σελίδα της εφαρμογής. Από εκεί θα έχει την επιλογή να επιλέξει ποιο είδος ξενάγησης θέλει να ακολουθήσει Complete Tour ή Shorter Tours. Τέλος, έχει και την επιλογή να μετακινηθεί στις σελίδες About και More info.

Κεφάλαιο 4

Σχεδιασμός Συστήματος και Υλοποίηση

4.1 Αρχιτεκτονική Συστήματος	16
4.2 Μεθοδολογία Ανάπτυξης	16
4.3 Υλοποίηση συστήματος	17
4.3.1 Αρχική σελίδα (Home page)	17
4.3.2 Ολοκληρωμένη ξενάγηση (Main Tour)	19
4.3.3 Ξεναγήσεις (Tours)	20
4.3.3.1 Ξενάγηση 1 (Tour 1)	20
4.3.3.2 Ξενάγηση 2 (Tour 2)	22
4.3.3.3 Ξενάγηση 3 (Tour 3)	24
4.3.3.4 Ξενάγηση 4 (Tour 4)	26
4.3.3.5 Ξενάγηση 5 (Tour 5)	28
4.3.4 Σελίδα περισσότερων πληροφοριών (More info)	30
4.3.5 Σελίδα σχετικών πληροφοριών (About)	31
4.3.6 Μενού επιλογής (Menu bar)	32

4.1 Αρχιτεκτονική Συστήματος

Το σύστημα αποτελείται από δύο κύρια κομμάτια. Το πρώτο μέρος του συστήματος είναι το Web Application το οποίο αποτελείται από το client-side. Είναι το interface του συστήματος και αποτελείται από στατικές σελίδες, οι οποίες περιέχουν όλες τις πληροφορίες για το μουσείο και τα εκθέματα. Το δεύτερο μέρος του συστήματος είναι όλες οι πληροφορίες και φωτογραφίες που περιέχει το σύστημα. Είναι το σημαντικότερο κομμάτι του συστήματος.

4.2 Μεθοδολογία Ανάπτυξης

Στο στάδιο της ανάπτυξης του συστήματος έχουμε χρησιμοποιήσει τις Agile μεθοδολογίες, όπως αναφέραμε και στο κεφάλαιο 3. Η ανάπτυξη του συστήματος έγινε σε στάδια. Δημιουργήθηκαν ξεχωριστά όλες οι σελίδες και στο τέλος ενώθηκαν μεταξύ τους. Κατά τη διάρκεια της δημιουργίας γινόταν έλεγχος πως όλα έτρεχαν και φαινόνταν σωστά. Επίσης υπήρχε συχνή επικοινωνία με τον Σάββα και την κα. Έλενα κατά την ανάπτυξη του

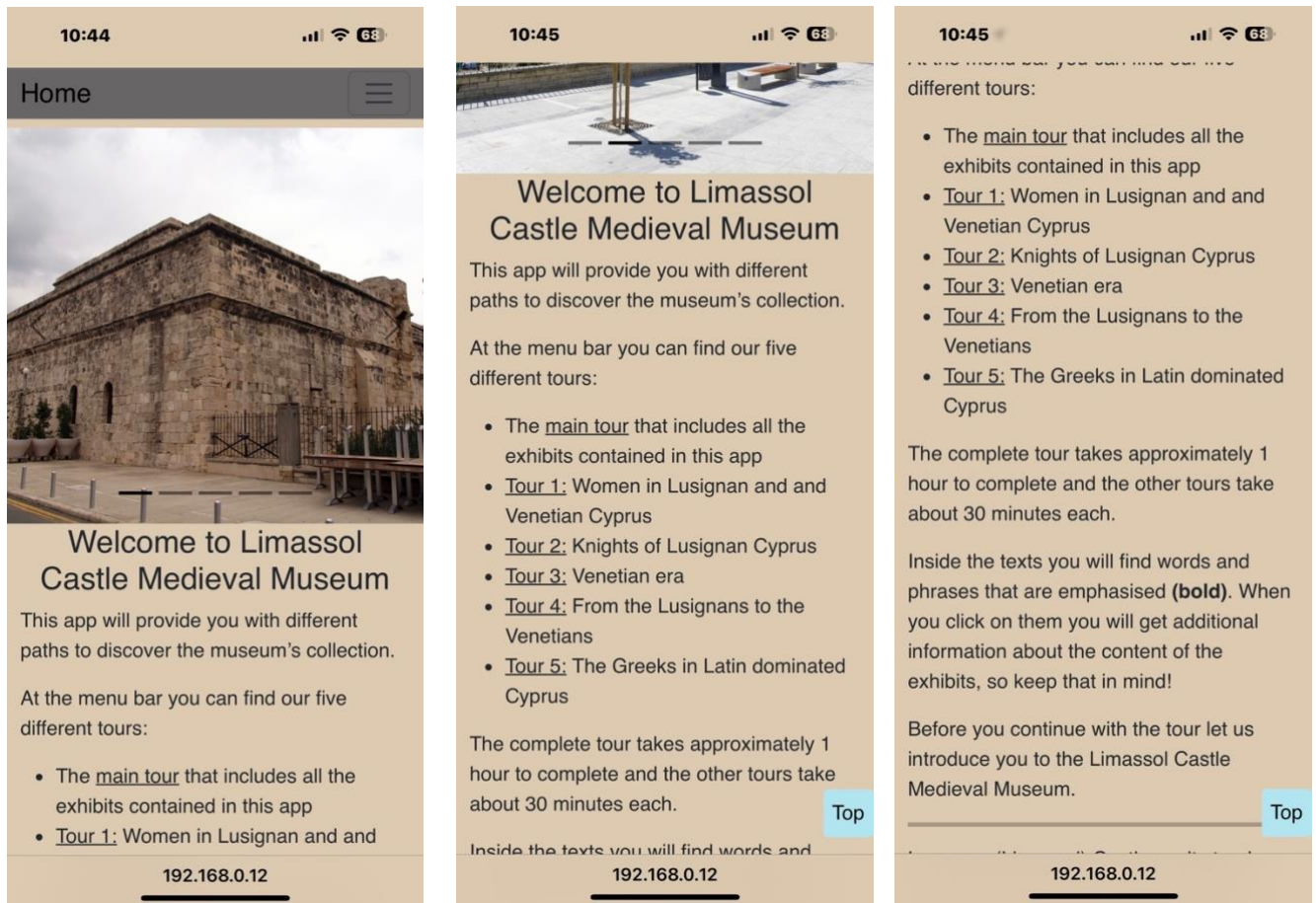
συστήματος, έτσι ώστε να βλέπουν την πορεία της ανάπτυξης του συστήματος και να μου δίνουν το απαραίτητο feedback για τυχόν αλλαγές και βελτιώσεις που θα ήθελαν να γίνουν.

4.3 Υλοποίηση συστήματος

Πιο κάτω θα δείτε την υλοποίηση του συστήματος και από ποια μέρη αποτελείται.

Όλες οι φωτογραφίες είναι από τηλέφωνο μέσω του browser Safari.

4.3.1 Αρχική σελίδα (Home page)

Εδώ βλέπετε την εισαγωγική σελίδα της εφαρμογής όπου υπάρχουν κάποιες πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή και τις λειτουργίες της, έτσι ώστε να ξέρει ο χρήστης πώς λειτουργεί.

Επίσης, σε όλες τις σελίδες υπάρχει ένα κουμπί με όνομα «Top», το οποίο μπορείτε να δείτε με γαλάζιο χρώμα στις πιο πάνω φωτογραφίες, αλλά και γενικά σε όλες τις φωτογραφίες του κειμένου, το οποίο όταν πατήσει ο χρήστης τον μεταφέρει στην αρχή της σελίδας (top button).

10:45

Lemesos (Limassol) Castle, as it stands today, dates back to around 1590 and incorporates parts of the medieval castle from the Lusignan era. It was built atop an early Christian basilica (4th-7th centuries AD), and a Middle Byzantine monument (10th-11th centuries AD). The first recorded reference to the castle is made during the **War of the Lombards** (1228-1243) as the conflict between the forces of the German emperor Frederick II and the nobility of the kingdoms of Jerusalem and Cyprus was known. From the period when the island became part of the Ottoman Empire (1571) until the 1940s, the castle served as a prison. During the period 1948-1964, it was used as the Limassol District Archaeological Museum. From 1987 until present, it has housed objects from the Medieval Collection of the Cyprus Museum, mainly tombstones from late medieval churches.

These tombstones date from the period the Lusignan kingdom ([1192-1474/89](#)) a

Top

192.168.0.12

10:47

Before you continue with the tour let us introduce you to the Limassol Castle

Map of Crusader states during the War of the Lombards, 1240

mainly tombstones from late medieval churches.

Top

192.168.0.12

10:47

information about the individuals and the society in which they lived. By examining these tombstones, we can follow the changes in Cypriot history with the arrival of

Famagusta, Tombs inside the church of the Knights Templar

looked like by observing the church floors in Dalmatian cities and Venice. Medieval people walked around the slabs and read the inscriptions, which invited the reader

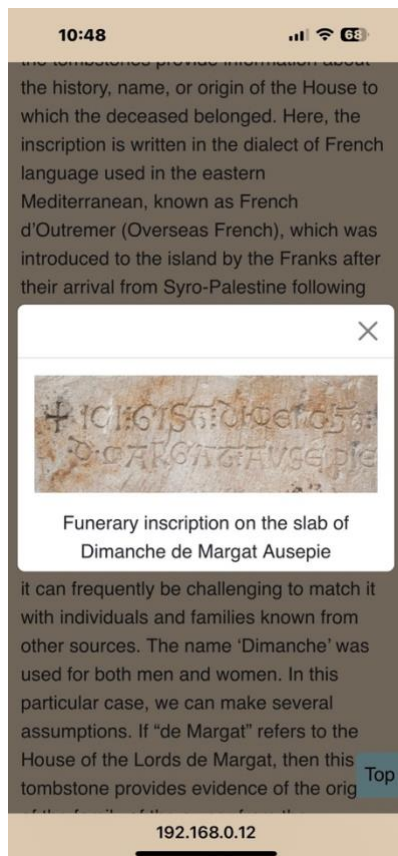
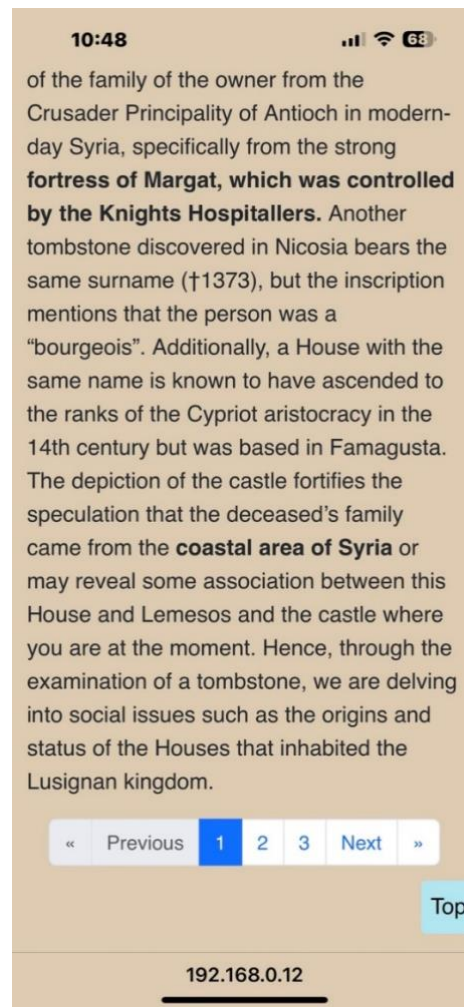
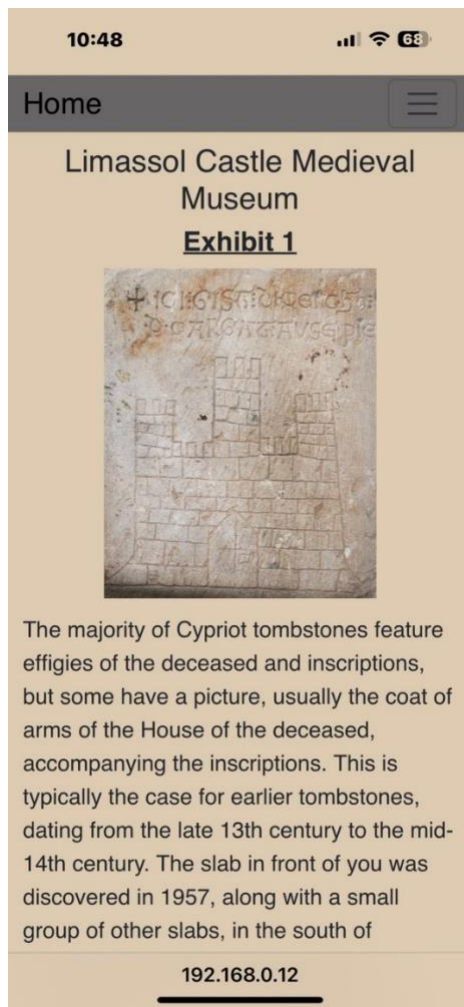
Top

192.168.0.12

Στη συνέχεια μετά από τις πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία της εφαρμογής υπάρχει ένα εισαγωγικό κείμενο για το Μεσαιωνικό Μουσείο Κύπρου.

Επίσης, η 2η και 3η εικόνα είναι pop up εικόνες με την περιγραφή τους, όπου υπάρχουν στο εισαγωγικό κείμενο.

4.3.2 Ολοκληρωμένη ξενάγηση (Main Tour)

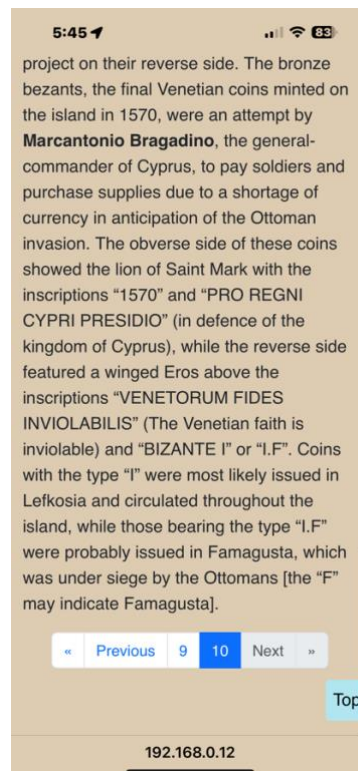
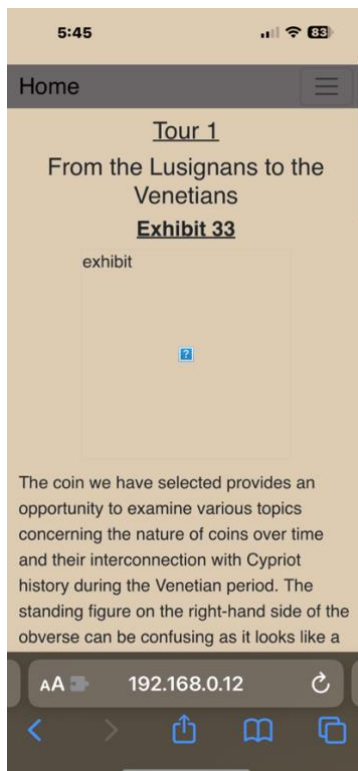
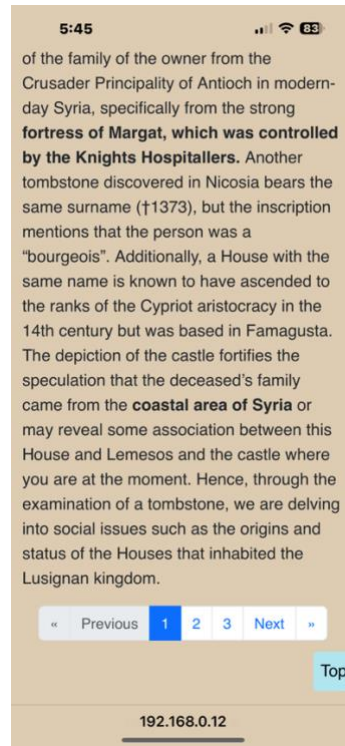
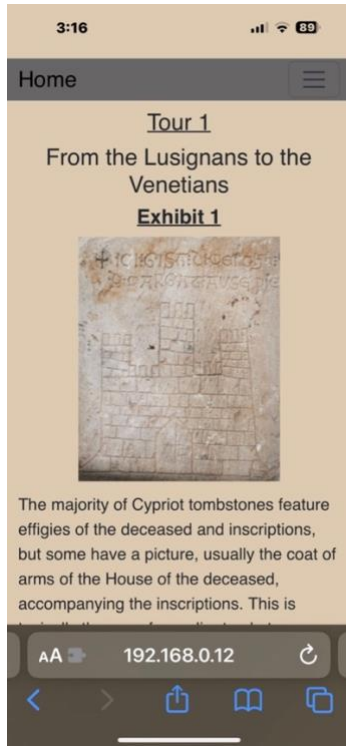
Η κύρια ξενάγηση έχει όλα τα εκθέματα και ο χρήστης μπορεί να μετακινηθεί ανάμεσα σε αυτά με τη χρήση του numerical bar στο τέλος του κειμένου σε κάθε έκθεμα.

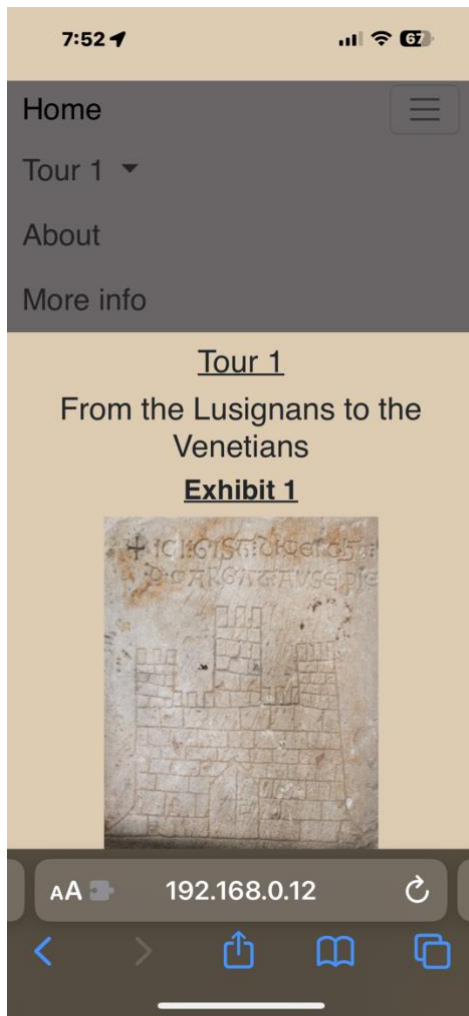
Στην 3^η εικόνα (στα αριστερά), βλέπετε μια pop up εικόνα με την περιγραφή της όπου υπάρχει στο πρώτο έκθεμα.

4.3.3 Ξεναγήσεις (Tours)

Πιο κάτω βλέπετε φωτογραφίες (screenhots) από τις πέντε διαφορετικές ξεναγήσεις που μπορεί να επιλέξει ο χρήστης. Και στις πέντε ξεναγήσεις οι φωτογραφίες που υπάρχουν είναι το πρώτο και τελευταίο έκθεμα που περιέχει η κάθε ξενάγηση και φωτογραφίες του menu bar της κάθε μιας.

4.3.3.1 Ξενάγηση 1 (Tour 1)

4.3.3.2 Εξέγηση 2 (Tour 2)

7:03

Home

Tour 2

Knights and Warriors of Lusignan Cyprus

Exhibit 2

Despite its apparent simplicity, this slab displays an elegant design. The funerary inscription is present in the upper part of the

AA 192.168.0.12

< >

7:03

space is quite similar. Unfortunately the upper left corner of the slab is damaged. However, it is still possible to read most of the text: 'Ici [gi]t mesire Anfre [---] Sca[nda]lion qui trespasa [---] est cie[c]le à 19 iors d[e] [---]is de [j]envier l'an I de 1[3] et 25 de Crist [pri]es por l'arme de lui' (Here lies sir Humphrey of Scandelion, who passed from this century at 19 days of [---] January the year 1325 of Christ. Pray for his soul.). As you can see, in this case the text addresses directly to the reader, asking them to pray for the soul of the deceased, as if the stone became an animated object prompting you to take action. These slabs are significant because they provide insight into the presence of the Frankish aristocracy in cities across the kingdom, beyond the capital (Lefkosia).

« Previous 1 2 3 Next »

Top

AA 192.168.0.12

< >

7:12

Home

Tour 2

Knights and Warriors of Lusignan Cyprus

Exhibit 27

You are looking at one of the most intriguing Cypriot tombstones. Its uniqueness lies not only on its shape, but also in the

AA 192.168.0.12

< >

7:12

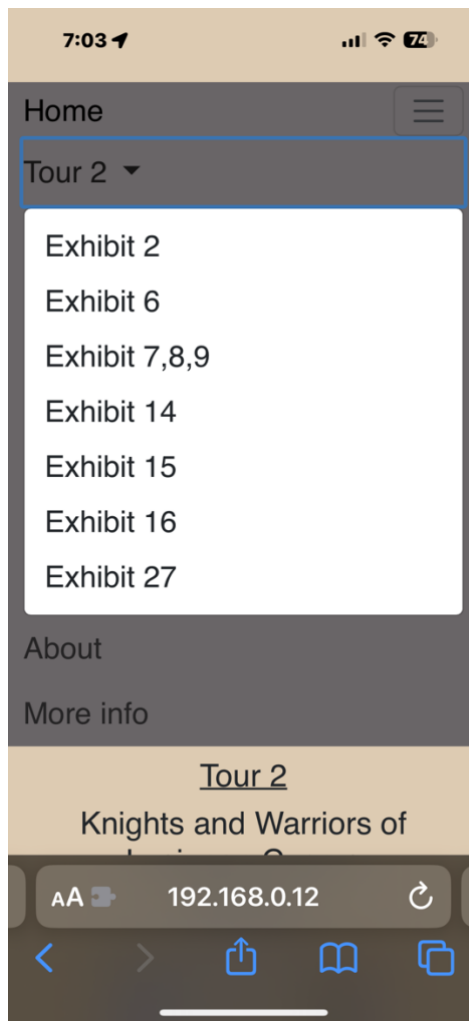
period, testifying to the changes that had taken place in the kingdom. It is worth noting that Joseph's armour is not inferior to that of **his contemporary Latin knights**. Differences can only be detected in the type of weapons carried by these figures, which may be related to their rank within the army.

However, this monument bears witness to a certain sloppiness. Although the inscription has been meticulously and carefully carved, it does not cover all the space offered for it. In addition, notice the disparity in Joseph's physical characteristics. The upper part of the body occupies more space, leaving only a small portion of the slab for the carving of his feet. Maybe the artisan who executed the order had no experience in making tombstones, or perhaps, by representing the deceased in this way, he wanted to convey some information about his physical disproportion.

« Previous 6 7 Next »

Top

192.168.0.12

4.3.3.3 Ξενάγηση 3 (Tour 3)

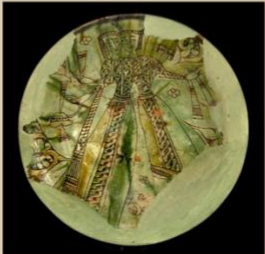
7:04

Home

Tour 3

Women in Lusignan and Venetian Cyprus

Exhibit 4

Among all these objects, let us look at this plate, where we see two figures, a male on the right and a female on the left. The gender difference is made clear by the dress. Dress is not only the clothes, but also other accessories that frame or complement the garment that people wear.

AA 192.168.0.12

< > ↑ ↓

7:04

objects, which can be found on the second floor of the Museum.

The figures' chests and arms intertwine with each other, creating a visual 'confusion'. As if they are embracing each other by proposing their arms in the opposite direction. The woman appears to be holding an oenochoe (wine jug) and another object of unknown nature. The man carries a kind of **fan** and a scarf with embroidered edges. A jewel, perhaps an earring, can be seen 'falling' from the woman's head. Surrounding these two figures are some scattered flowers and floral decorations.

But what is the context in which these two figures and the objects they are holding operate? A wedding occasion? Perhaps an exchange of gifts? The posture of their bodies, however, testifies to a special relationship between them. It may be friendly, kinship or conjugal.

« Previous 1 2 3 Next »

Top

192.168.0.12

7:05

Home

Tour 3

Women in Lusignan and Venetian Cyprus

Exhibit 29

The slab you are looking at was made out of a reused marble column. The outline is rectangular but tapered, as antique

AA 192.168.0.12

< > ↑ ↓

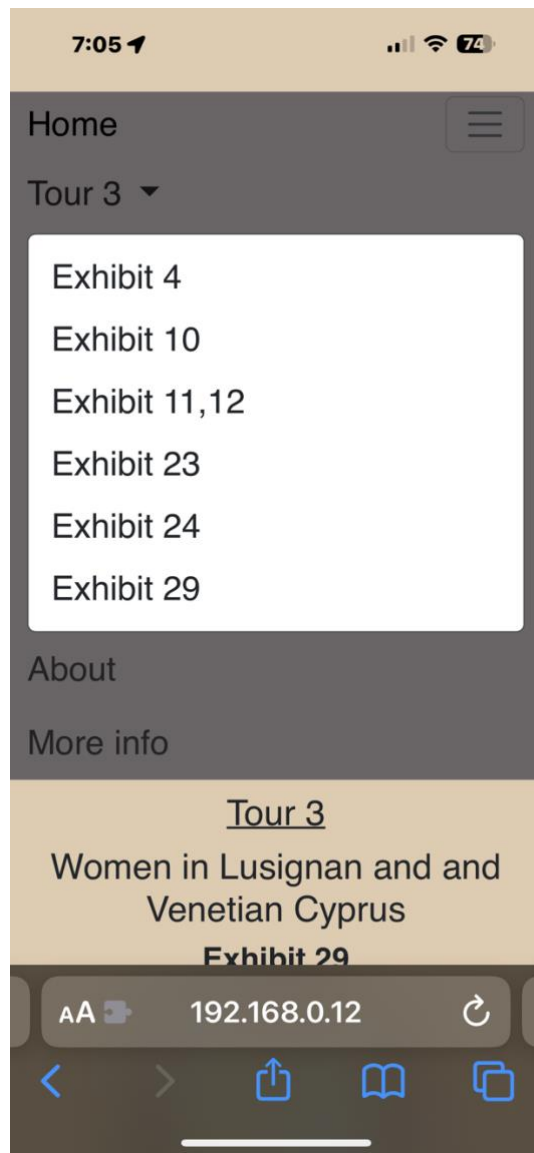
7:05

unusual position of the two empty coats of arms at the top of the slab facing the same direction. This stone is supposed to have come from the cathedral of Saint Sophia, where by the first half of the 14th century there might have been a large amount of funerary slabs, forcing the engraver to deal with the position of the inscription according to the space available. However, another explanation is possible: Amaury de Montfort died in 1304, eight years before his mother, and was initially buried in Saint Sophia. According to the documents and chronicles, the Dominicans claimed Amaury's mortal remains and obtained from the pope the transfer to their church. It is possible that after the quarrel between the chapter of Saint Sophia and the Dominicans, the former managed to have the corpse back, obliging the carver to add the second inscription to the slab of Eschive, already well placed within the cathedral.

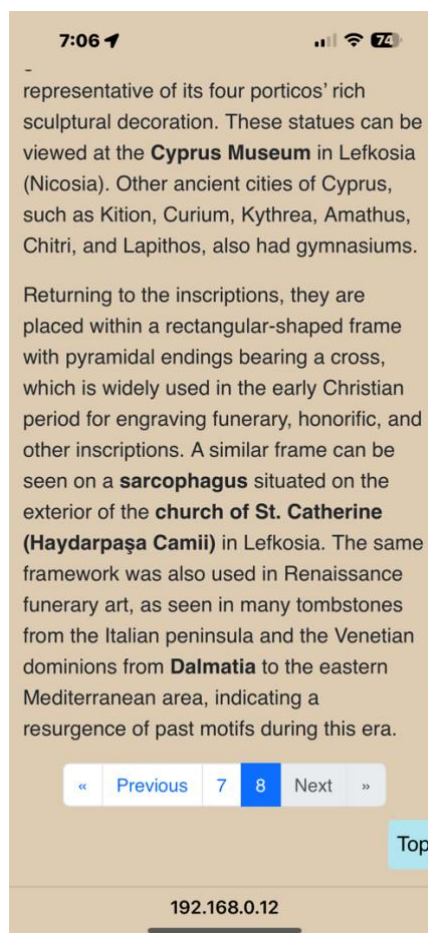
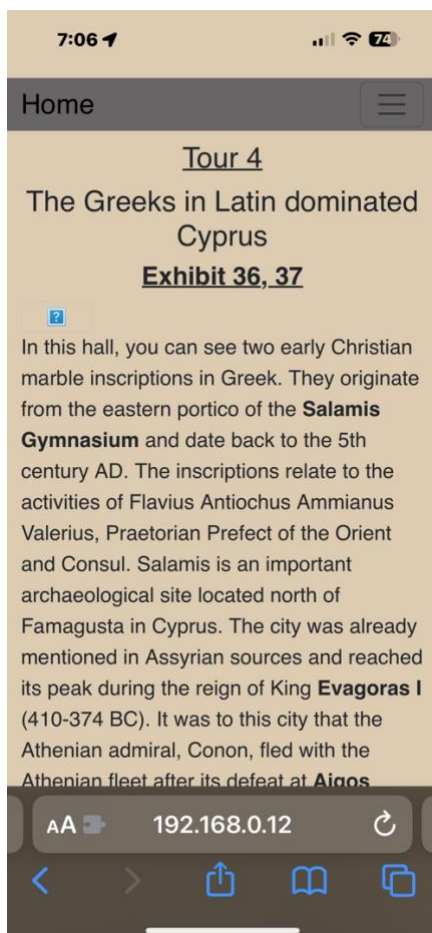
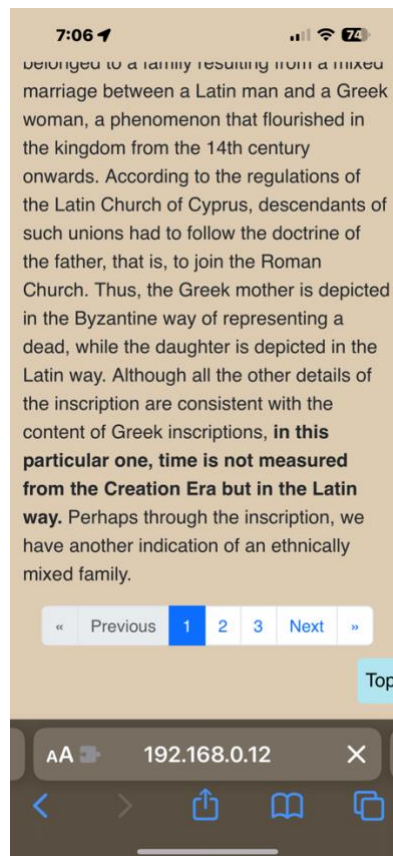
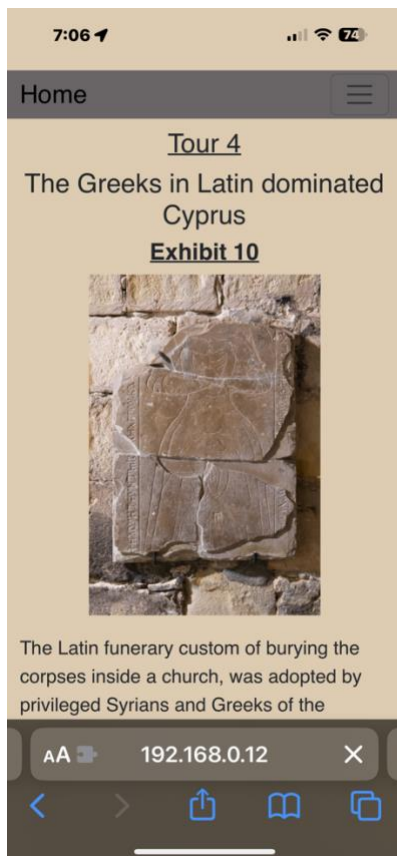
« Previous 5 6 Next »

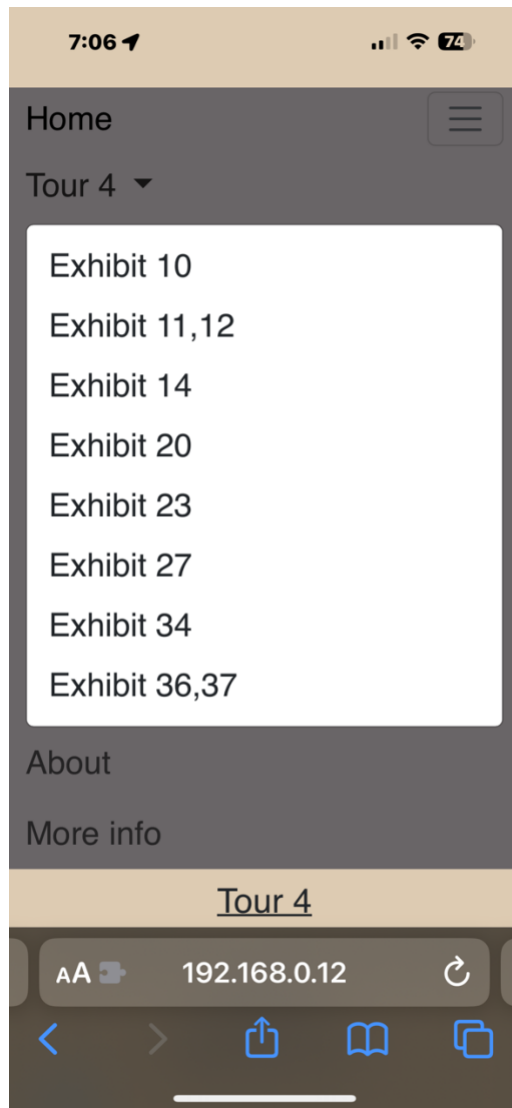
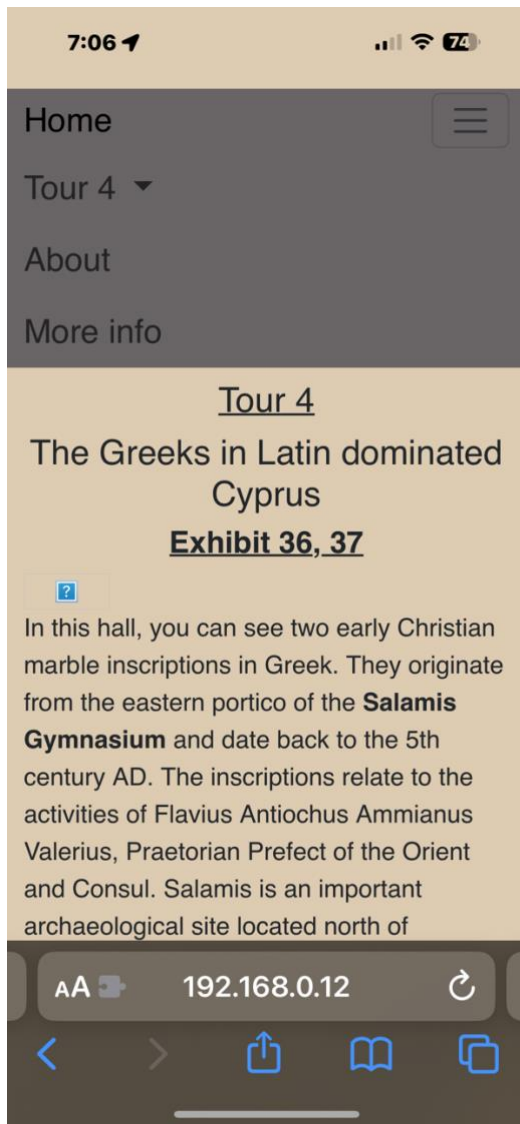
Top

192.168.0.12

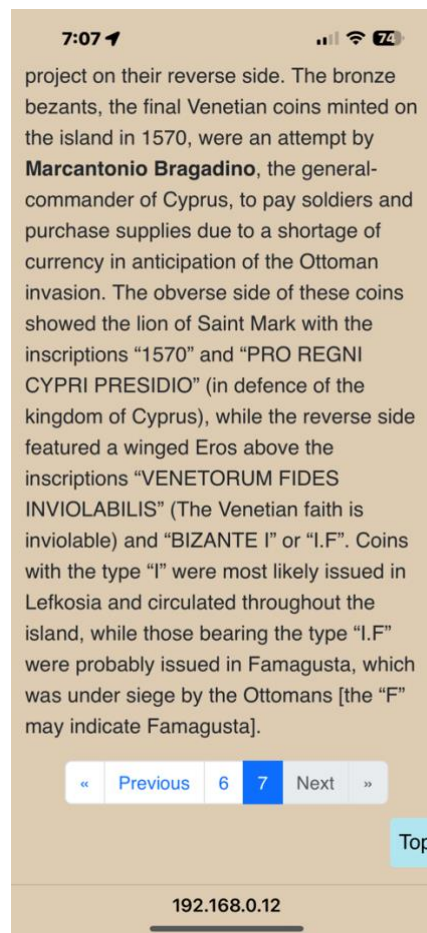
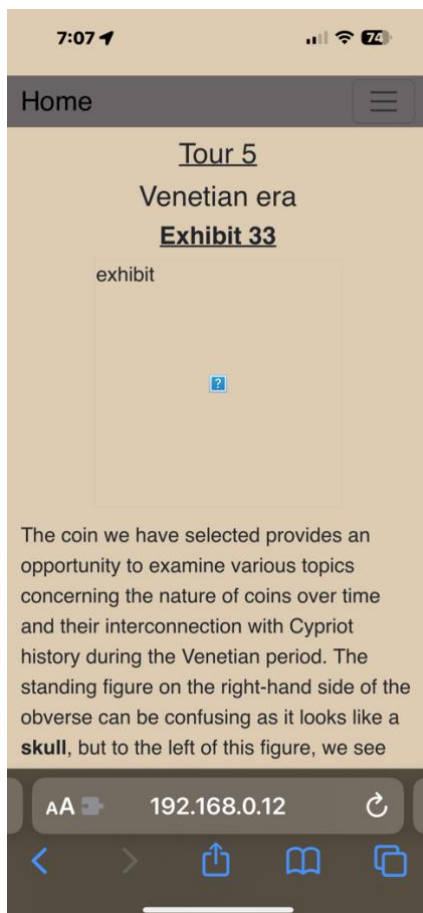
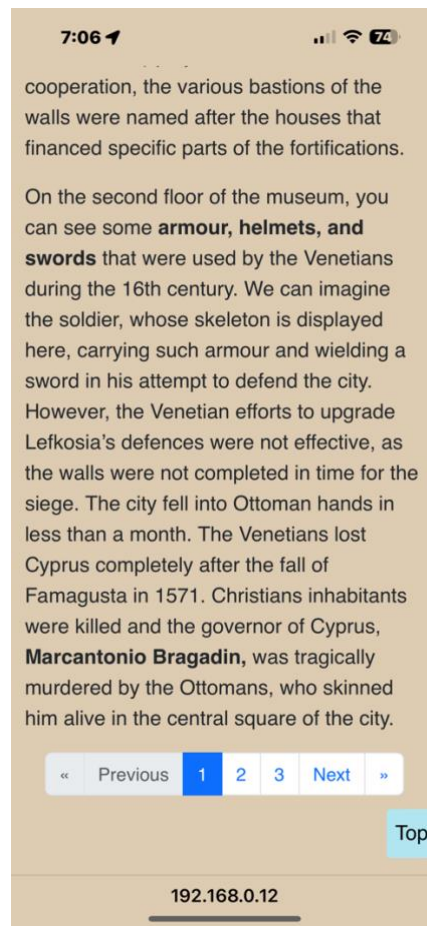
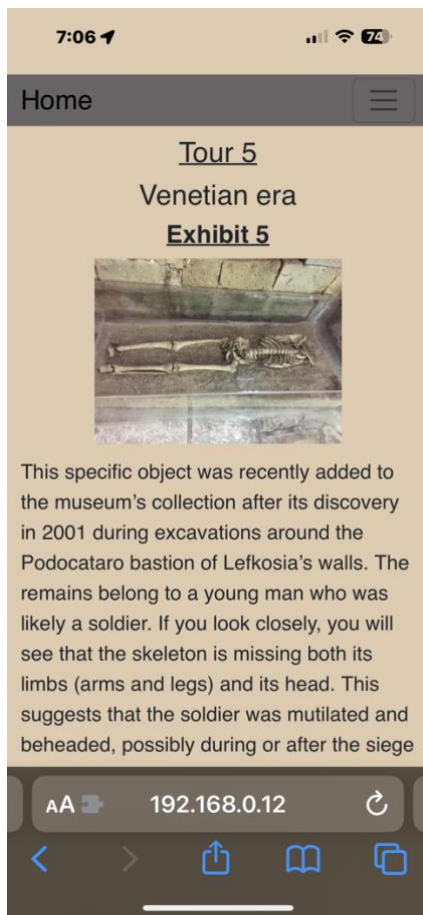

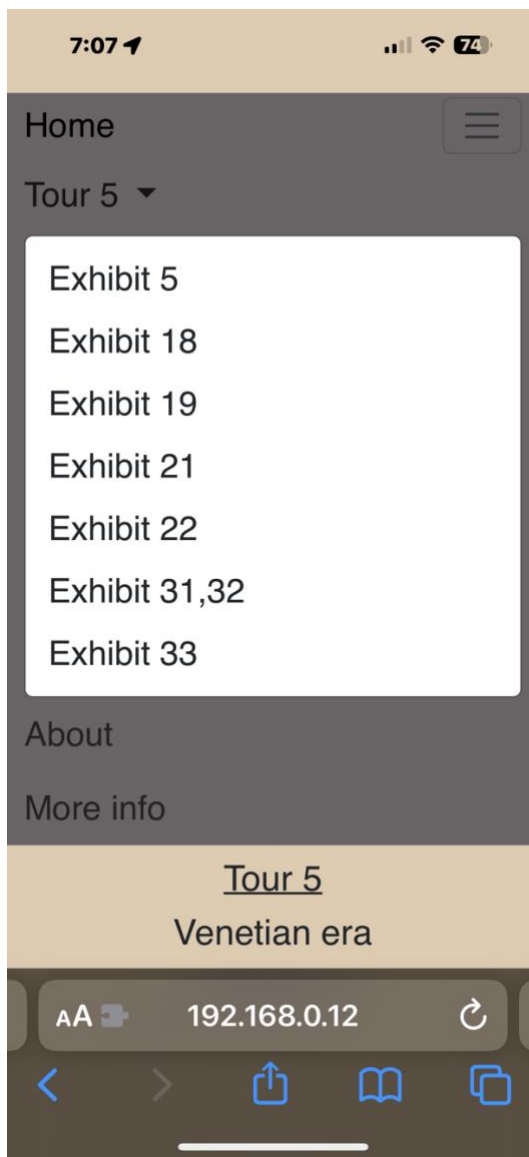
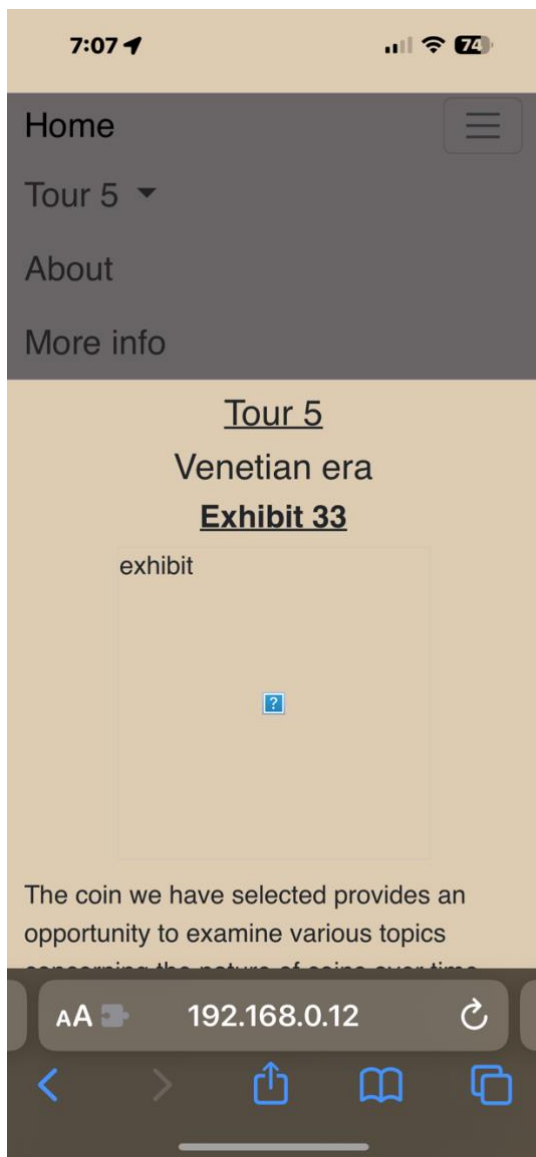
4.3.3.4 Ξενάγηση 4 (Tour 4)

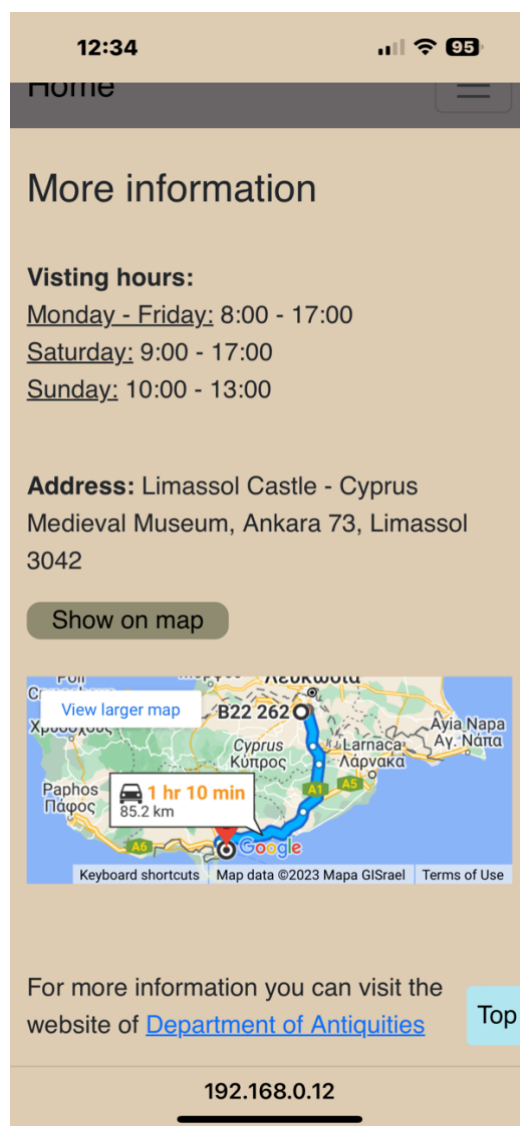
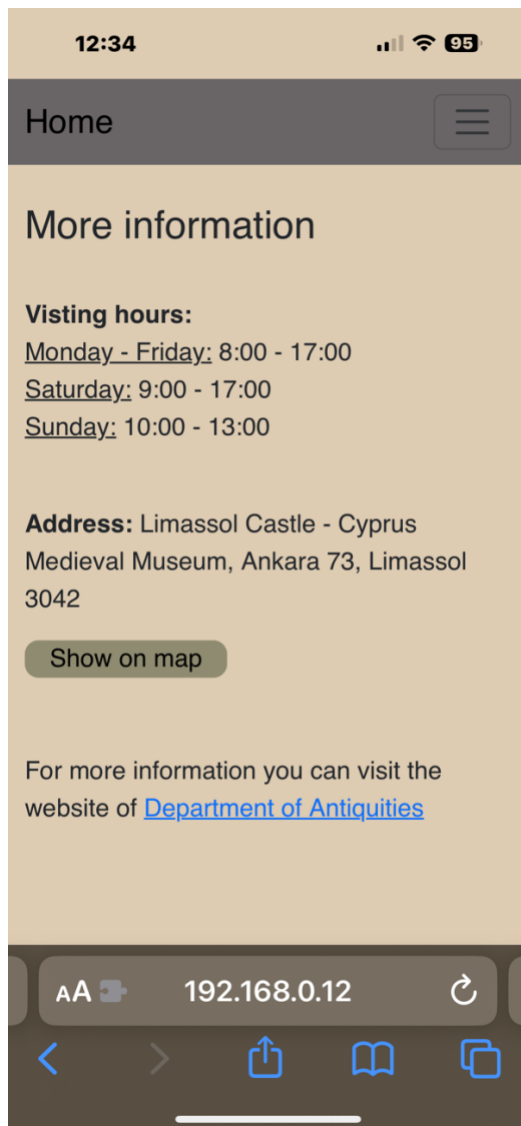

4.3.3.5 Ξενάγηση 5 (Tour 5)

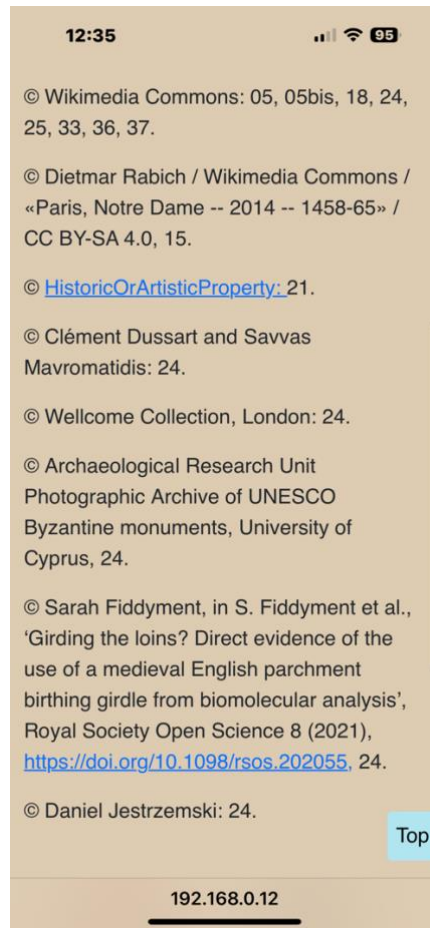
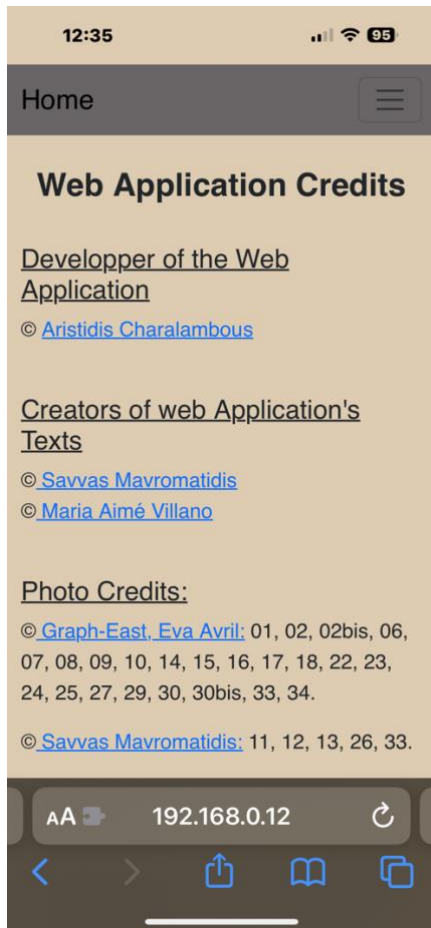

4.3.4 Σελίδα περισσότερων πληροφοριών (More info)

Εδώ είναι η σελίδα με τις περισσότερες πληροφορίες όπου οι επισκέπτες μπορούν να δουν γενικές πληροφορίες για το μουσείο. Όπως τις ώρες λειτουργίες του μουσείου, τη διεύθυνση του μουσείου και αν θέλουν να μάθουν περισσότερες λεπτομέρειες μπορούν να επισκεφθούν την ιστοσελίδα του Τμήματος Αρχαιοτήτων.

4.3.5 Σελίδα σχετικών πληροφοριών (About)

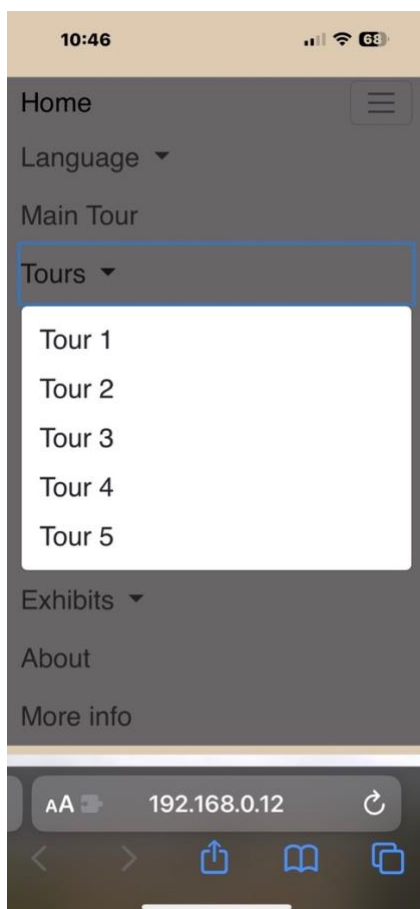
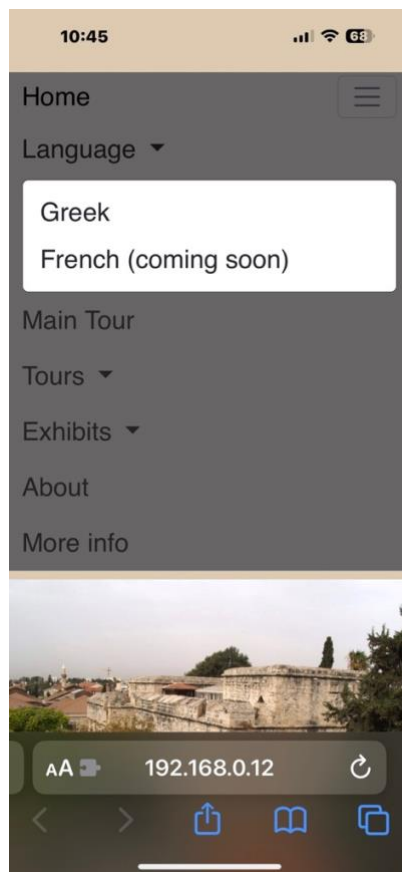
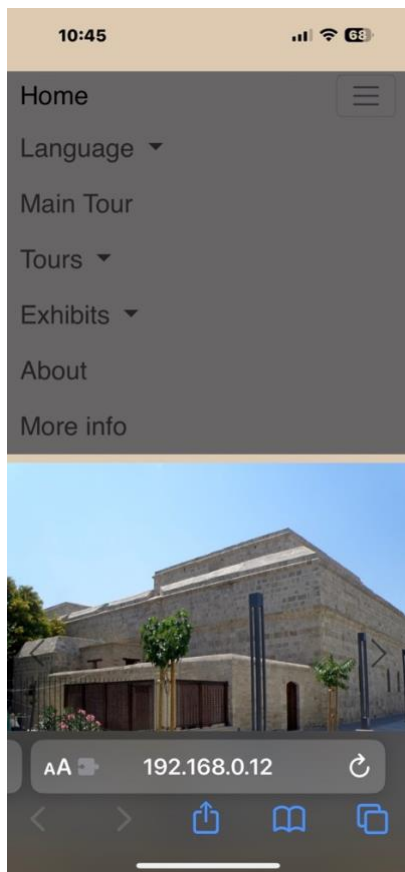

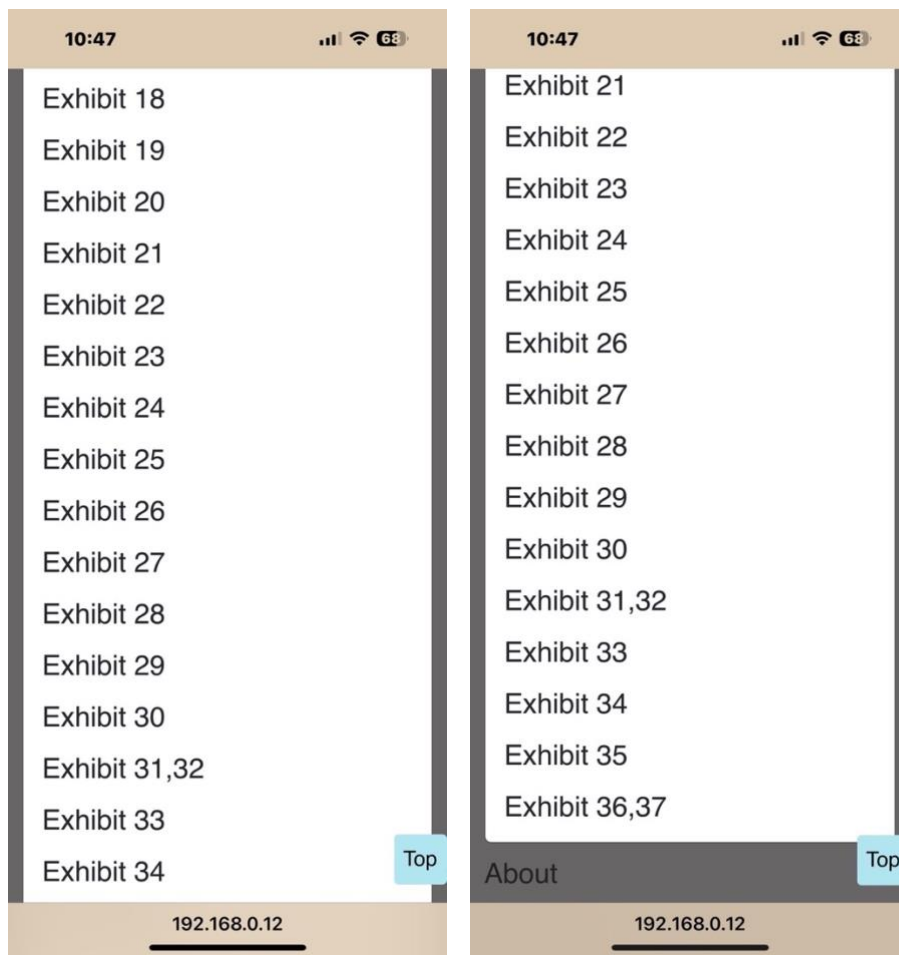
Σε αυτή τη σελίδα υπάρχουν τα credits από τα άτομα που δημιούργησαν την εφαρμογή. Πατώντας πάνω στα ονόματα, τα οποία είναι υπογραμμισμένα και έχουν μπλε χρώμα, θα εμφανιστεί το email του ατόμου.

Όταν πατήσει πάνω στους συνδέσμους ο χρήστης θα μεταφερθεί σε καινούργιο παράθυρο στη σελίδα του συνδέσμου.

Τέλος, εάν πατήσει ο χρήστης πάνω στα logo, όπου φαίνονται στην 3^η εικόνα, θα μεταφερθεί σε καινούργιο παράθυρο στο σύνδεσμο του κάθε οργανισμού.

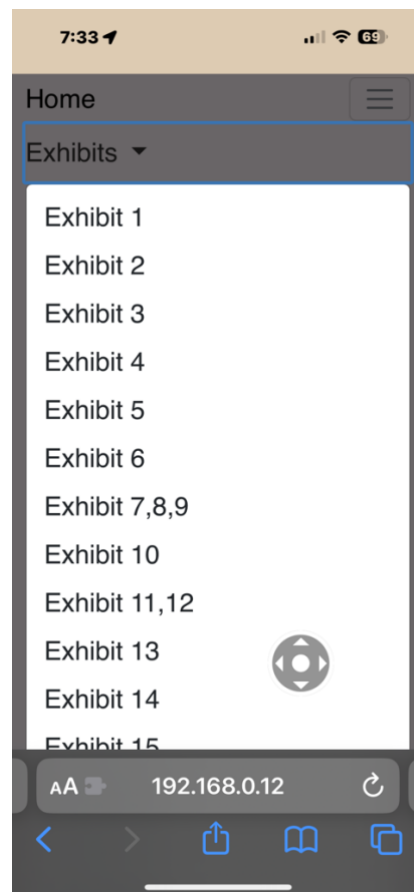
4.3.6 Μενού επιλογής (Menu bar)

Αυτό είναι το menu bar που υπάρχει στην αρχική σελίδα (Home) όπου είναι η εισαγωγή πριν τη ξενάγηση στα εκθέματα.

Αυτό είναι το menu bar που υπάρχει στην ολοκληρωμένη ξενάγηση (Main Tour)

Στο παράρτημα Α μπορείτε να δείτε όλα τα κείμενα, σε ελληνικά και αγγλικά, που αναφέρονται στις εικόνες (screenshots) που υπάρχουν στο δοκίμιο.

Κεφάλαιο 5

Συμπεράσματα

5.1	Ανασκόπηση	35
5.2	Προβλήματα που προέκυψαν	35
5.3	Μελλοντική Εργασία και Βελτιώσεις	36

5.1 Ανασκόπηση

Η διπλωματική μου εργασία είχε ως σκοπό την ανάπτυξη και δημιουργία μιας ψηφιακής εφαρμογής – ιστοσελίδας για το Μεσαιωνικό Μουσείο Κύπρου - Κάστρο Λεμεσού. Αυτή η εφαρμογή στοχεύει στο να παρέχει ξενάγηση για όλους τους επισκέπτες του μουσείου, αφού το ίδιο το μουσείο δεν παρέχει ξεναγό για να μπορεί να ξεναγεί τους επισκέπτες στα εκθέματα του μουσείου.

Επίσης, η δημιουργία αυτής της ψηφιακής εφαρμογής, εκτός από τα πλαίσια της διπλωματικής μου, έγινε παράλληλα και στα πλαίσια του προγράμματος NetMAR. Όπως έχω αναφέρει και στην εισαγωγή του δοκιμίου, η ιδέα για τη δημιουργία αυτής της εφαρμογής προήλθε από τον Σάββα Μαυροματίδη μέσω μιας δραστηριότητας (secondment) που χρειάστηκε να εκπληρώσει για το συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφέρω πως η δημιουργία της εφαρμογής δεν ήταν δύσκολη στο να υλοποιηθεί, αλλά περισσότερο ήταν χρονοβόρα η δημιουργία της. Χρειάστηκε αρκετός χρόνος στο να δημιουργηθούν και να ελεγχθούν τα κείμενα για να είναι κατανοητά για το απλό κοινό, καθώς, επίσης, να μην είναι ούτε πολύ μεγάλα, έτσι ώστε να μην είναι βαρετά κατά τη διάρκεια ανάγνωσης. Τέλος, χρειάστηκε και χρόνος στο να βρεθούν οι κατάλληλες φωτογραφίες για να ενσωματωθούν στην εφαρμογή.

5.2 Προβλήματα που προέκυψαν

Κατά τη διάρκεια της δημιουργίας και υλοποίησης της Διπλωματικής μου εργασίας προέκυψαν κάποια προβλήματα. Ένα θέμα το οποίο έπρεπε να αντιμετωπιστεί ήταν η παροχή της σύνδεσης στο διαδίκτυο (Wi-Fi) σε όλους τους ορόφους του μουσείου, διότι μετά από

συζήτηση που είχαμε ο Σάββας και εγώ με την υπεύθυνη του μουσείου, κα Έλενα Στυλιανού, μας ανέφερε πως στο υπόγειο του μουσείου η σύνδεση στο διαδίκτυο ήταν λίγη προς μηδενική, οπότεν χρειάστηκε η ίδια να επικοινωνήσει με τα αρμόδια πρόσωπα για να λυθεί το πρόβλημα.

Ακόμη ένα θέμα που προέκυψε, είναι πως την παρούσα στιγμή η εφαρμογή δεν έχει για όλα τα εκθέματα τις απαραίτητες φωτογραφίες και έτσι κάποιες σελίδες της εφαρμογής δεν είναι πλήρως συμπληρωμένες. Για κάποιες από αυτές τις φωτογραφίες χρειάζεται ένα άτομο να επισκεφθεί το μουσείο και να τις τραβήξει. Τέλος, υπάρχει ένα κείμενο το οποίο δεν έχει δημιουργηθεί ακόμη, και έτσι δεν έχει ενσωματωθεί στην εφαρμογή.

5.3 Μελλοντική Εργασία και Βελτιώσεις

Η ψηφιακή εφαρμογή θα παραδοθεί στο μουσείο μέχρι το τέλος του καλοκαιριού (2023) και θα τεθεί σε λειτουργία, όπου και αυτός ήταν εξαρχής και ο σκοπός της δημιουργίας της.

Μετά από τη λειτουργία της, θα δημιουργήσουμε ο Σάββας, η Μαρία και εγώ ένα απλό ερωτηματολόγιο και θα το ενσωματώσουμε στην εφαρμογή, έτσι ώστε μετά που θα τελειώνει ο επισκέπτης την ξενάγηση του να συμπληρώνει το ερωτηματολόγιο λέγοντας μας τη γνώμη τους. Έτσι θα παίρνουμε και εμείς το απαραίτητο feedback από τους επισκέπτες για τυχόν βελτιώσεις και αλλαγές στα κείμενα και στην εφαρμογή. Το ερωτηματολόγιο θα βρίσκεται στην εφαρμογή περίπου έξι μήνες.

Τα χρώματα της εφαρμογής πολύ πιθανόν να αλλάξουν πριν την παράδοση της εφαρμογής στο μουσείο, έτσι ώστε να ταιριάζουν με το οικόσημο του βασιλικού οίκου των Lusignan (υπάρχει φωτογραφία του οικόσημού στο παράρτημα Β), όπου εκείνη την περίοδο ήταν και οι ηγέτες (βασιλείς) στην Κύπρο και ξέρουμε πως το κάστρο χρονολογείται γύρω στα 1590.

Σε μελλοντικό στάδιο θα γίνει η μετάφραση των κειμένων, από τη Μαρία, και στα γαλλικά και θα ενσωματωθούν στην εφαρμογή.

Ακόμη, σε μελλοντικό στάδιο θα γίνει προσθήκη ηχητικών αρχείων, όπου θα δίνει στο χρήστη την επιλογή να ακούει τις πληροφορίες που υπάρχουν στην εφαρμογή εάν δεν θέλει ή δεν μπορεί να διαβάσει τα κείμενα.

Εάν το μουσείο το επιθυμεί η ψηφιακή εφαρμογή μπορεί να μετατραπεί και σε application το οποίο θα δημοσιευθεί στο Google Store και στο App Store και οι χρήστες θα έχουν τη δυνατότητα να το κατεβάσουν στις προσωπικές τους συσκευές.

Τέλος, υπήρχε και η σκέψη να γίνει μια ξενάγηση για μικρότερες ηλικίες, για παιδιά.

Βιβλιογραφία

- [1] Steiner, T. (2018, April). What is in a web view: An analysis of progressive web app features when the means of web access is not a web browser. In Companion Proceedings of the The Web Conference 2018 (pp. 789-796).
(<https://dl.acm.org/doi/abs/10.1145/3184558.3188742>)
- [2] <https://www.hostinger.com/tutorials/what-is-html>
- [3] <https://www.hostinger.com/tutorials/what-is-css>
- [4] <https://www.hostinger.com/tutorials/what-is-javascript>
- [5] https://en.wikipedia.org/wiki/Visual_Studio_Code
- [6] <https://www.infoworld.com/article/3666488/what-is-visual-studio-code-microsofts-extensible-code-editor.html>
- [7] <https://el.wikipedia.org/wiki/Bootstrap>
- [8] <https://www.cloudflare.com/en-gb/learning/cdn/what-is-a-cdn/>
- [9] <https://bigblue.academy/gr/methodologia-agile>
- [10] <https://getbootstrap.com>

Παράρτημα Α

Εδώ μπορείτε να δείτε κάποια από τα κείμενα που υπάρχουν στην εφαρμογή.

Όλες οι υπογραμμισμένες λέξεις και εκφράσεις που βλέπετε στα κείμενα είναι η pop-up images που υπάρχουν στην εφαρμογή.

Εισαγωγή – 1^η Σελίδα της εφαρμογής (Home page) – Ελληνικό και Αγγλικό κείμενο

Το Κάστρο Λεμεσού, όπως το βλέπετε σήμερα, χρονολογείται γύρω στα 1590 και ενσωματώνει τμήματα του μεσαιωνικού κάστρου από την περίοδο των Lusignans. Το κάστρο κτίστηκε πάνω από μια παλαιοχριστιανική βασιλική (4ος-7ος αι. μ.Χ.) κι ένα μεσοβυζαντινό μνημείο (10ος-11ος αι. μ.Χ.). Η πρώτη επίσημη αναφορά σε αυτό γίνεται στη διάρκεια του Πολέμου των Λογγοβάρδων (1228-1243), όπως ονομάστηκε ο εμφύλιος πόλεμος που έλαβε χώρα στα σταυροφορικά βασίλεια της Ιερουσαλήμ και της Κύπρου μεταξύ των δυνάμεων του Γερμανού αυτοκράτορα Φρειδερίκου II και της αριστοκρατίας των βασιλείων. Από την περίοδο που το νησί γίνεται τμήμα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας (1571) μέχρι τη δεκαετία του 1940 το Κάστρο χρησιμοποιούνταν ως φυλακή. Κατά την περίοδο 1948-1964, χρησιμοποιήθηκε ως Επαρχιακό Αρχαιολογικό Μουσείο Λεμεσού. Από το 1987 μέχρι σήμερα φιλοξενεί αντικείμενα της Μεσαιωνικής Συλλογής του Κυπριακού Μουσείου και κυρίως ταφικές πλάκες, που προέρχονται από υστερομεσαιωνικές εκκλησίες.

Οι πλάκες χρονολογούνται από την περίοδο του βασιλείου των Lusignan (1192-1474/89) και από τα χρόνια της βενετικής κυριαρχίας στη νήσο (1474/89-1571). Το ενδιαφέρον για τις ταφικές πλάκες εμφανίζεται από τα μέσα του 19^{ου} αιώνα. Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα και πιο εντατικά στις δεκαετίες 1930-1950, οι Βρετανοί (τότε επικυρίαρχοι της νήσου) αρχίζουν να τις βγάζουν από τα πατώματα των εκκλησιών με σκοπό τη διαφύλαξη και την έκθεσή τους σε μουσεία. Οι ταφικές πλάκες φέρουν αναπαραστάσεις των νεκρών, οικόσημα ή άλλα διακοσμητικά στοιχεία κι επιγραφές, πληροφορώντας μας για την ταυτότητα αυτών των προσώπων και της κοινωνίας όπου ζούσαν. Μέσω αυτών μπορούμε να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις στην ιστορία της Κύπρου με την έλευση των Βενετών και τη μοίρα αυτών των έργων τέχνης μετά την οθωμανική κατάκτηση.

Θα παρατηρήσετε πως οι ταφικές πλάκες έχουν τοποθετηθεί καθέτως στους τοίχους του Μουσείου. Ωστόσο, στον Μεσαίωνα, οι πλάκες τοποθετούνταν οριζοντίως στο εκκλησιαστικό δάπεδο. Ό,τι εσείς βλέπετε μπροστά στα μάτια σας, οι μεσαιωνικοί άνθρωποι το πατούσαν εντός των ναών. Δείτε για παράδειγμα ορισμένους τάφους εντός της εκκλησίας των Ναϊτών Ιπποτών ή κάποιες ταφικές πλάκες στο δάπεδο ενός παρεκκλησίου της εκκλησίας των

Φραγκισκανών αδελφών στην Αμμόχωστο ή άλλες εντός του ναού του Σταυρού του Μισισιρίκου/Arablar τζαμί στη Λευκωσία. Ένα δείγμα για το πώς θα έμοιαζαν οι κυπριακές λατινικές εκκλησίες της περιόδου, μας δίνουν δάπεδα εκκλησιών σε δαλματικές πόλεις και στη Βενετία. Οι μεσαιωνικοί άνθρωποι περπατούσαν γύρω – γύρω από τις πλάκες και διάβαζαν τις επιγραφές. Οι επιγραφές αυτές, καλούσαν τον αναγνώστη σε αναστοχασμό, αλλά κυρίως να προσευχηθεί υπέρ της σωτηρίας της ψυχής των νεκρών. Ας περιηγηθούμε, λοιπόν, στην ιστορία της νήσου. Πρώτος μας σταθμός, η ταφική πλάκα ενός μέλους της οικογένειας de Margat στην αίθουσα εισόδου του Μουσείου.

Lemesos (Limassol) Castle, as it stands today, dates back to around 1590 and incorporates parts of the mediaeval castle from the Lusignan era. It was built atop an early Christian basilica (4th-7th centuries AD), and a Middle Byzantine monument (10th-11th centuries AD). The first recorded reference to the castle is made during the War of the Lombards (1228-1243) as the conflict between the forces of the German emperor Frederick II and the nobility of the kingdoms of Jerusalem and Cyprus was known. From the period when the island became part of the Ottoman Empire (1571) until the 1940s, the castle served as a prison. During the period 1948-1964, it was used as the Lemesos District Archaeological Museum. From 1987 until present, it has housed objects from the mediaeval Collection of the Cyprus Museum, mainly tombstones from late mediaeval churches.

These tombstones date from the period of the Lusignan kingdom (1192-1474/89) and from the time of Venetian rule on the island (1474/89-1571). Interest in these artefacts emerged from the middle of the 19th century. At the beginning of the 20th century and more intensely during the 1930s-1950s, the British, who were then ruling the island, began removing the tombstones from church floors in order to preserve and display them in museums. The tombstones feature representations of the dead, coats of arms, other decorative features and inscriptions that provide information about the individuals and the society in which they lived. By examining these tombstones, we can follow the changes in Cypriot history with the arrival of the Venetians and their fate after the Ottoman conquest.

You will notice that the tombstones are displayed vertically on the walls of the museum, but in the Middle Ages, they were laid horizontally on the church floors. Thus, what you see in front of you was once stepped upon by mediaeval people inside the churches. You can see some tombs inside the Church of the Knights Templar or tombstones on the floor of a chapel in the Church of the Franciscan Friars in Famagusta, or others inside the Church of Stavros tou

Missirikou/Arablar mosque in Lefkosia (Nicosia). You can get an idea of what the Cypriot Latin churches of the time would have looked like by observing the church floors in Dalmatian cities and Venice. mediaeval people walked around the slabs and read the inscriptions, which invited the reader to reflect and, above all, to pray for the souls of the deceased. So, let's embark on a journey through the island's history. Our first stop is the tombstone of a member of the de Margat family in the entrance hall of the museum.

Έκθεμα 1 - Ελληνικό και Αγγλικό κείμενο

Στην πλειονότητά τους οι κυπριακές ταφικές πλάκες φέρουν ομοιώματα των νεκρών και επιγραφές. Υπάρχουν, όμως, κάποιες στις οποίες οι επιγραφές συνοδεύονται από εικόνα, συνήθως το οικοδόμημα του οίκου της/του νεκρής/ού. Αυτή είναι συνήθως η περίπτωση των πιο πρώιμων ταφικών πλακών, που χρονολογούνται στα τέλη του 13ου αιώνα. Ορισμένες από αυτές τις συναντούμε ως τα μέσα του 14ου αιώνα. Η πλάκα που έχετε ενώπιόν σας, βρέθηκε το 1957 (μαζί με μια μικρή ομάδα άλλων πλακών) στα νότια της Παναγίας Καθολικής στη Λεμεσό, ενώ γίνονταν εργασίες για τη θεμελίωση της νέας εκκλησίας. Μπορεί να χρονολογηθεί στο α' μισό του 14ου αιώνα. Οι εικόνες που συνοδεύουν τις επιγραφές σχετίζονται με την ιστορία, το όνομα ή την καταγωγή του οίκου, όπου ανήκε η/ο νεκρή/ός. Εδώ, η επιγραφή είναι στη διάλεκτο της γαλλικής γλώσσας, που χρησιμοποιούνταν στην ανατολική Μεσόγειο (French d'Outremer) και την οποία έφεραν οι Φράγκοι στο νησί με την έλευσή τους από τη Συροπαλαιστίνη μετά την πτώση της Ιερουσαλήμ (1187). Αναφέρει τα εξής: « + ICI : GIST : DIMENCHO : · DE · MARGAT : AVSE : PIE » (« Εδώ, κείτεται η/ο Dimenche de Margat ause pie »). Τα σημεία στίξης μεταξύ των λέξεων διευκόλυναν τους θεατές στην ανάγνωση της επιγραφής, διαχωρίζοντας τη μια λέξη από την άλλη.

Αν και έχουμε αναφορά σε ένα όνομα, πολλές φορές είναι δύσκολο να ταυτίσουμε πρόσωπα με οικογένειες, που γνωρίζουμε από τις πηγές. Το όνομα «Dimanche» χρησιμοποιούνταν για γυναίκες και άνδρες. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, μπορούμε να προβούμε σε διάφορες υποθέσεις. Εάν η αναφορά «de Margat» παραπέμπει στον οίκο των αρχόντων de Margat, τότε έχουμε μια μαρτυρία ως προς την προέλευση της οικογένειας της ιδιοκτήτριας αυτής της πλάκας από το σταυροφορικό Πριγκιπάτο της Αντιόχειας (σημερινή Συρία) και συγκεκριμένα από ένα εκ των ισχυρότερων προπυργίων των Ιωαννίνων Ιπποτών, ονόματι Margat. Από άλλη ταφική πλάκα που βρέθηκε στη Λευκωσία μαθαίνουμε για ένα ακόμη πρόσωπο με αυτό το επώνυμο (†1373), αλλά με ένδειξη επί της επιγραφής ότι επρόκειτο για «αστό». Γνωρίζουμε δε την ύπαρξη ενός οίκου με το ίδιο όνομα που κατόρθωσε να ανέλθει στις τάξεις της κυπριακής αριστοκρατίας τον 14ο αιώνα, αλλά είχε ως έδρα την Αμμόχωστο. Η χάραξη, πάντως, του κάστρου ενδυναμώνει την υπόθεση περί καταγωγής της οικογένειας της νεκρής από την παράλια περιοχή της Συρίας ή μπορεί να δηλώνει και τη σύνδεση του οίκου με τη

Λεμεσό και το κάστρο, όπου βρίσκεστε αυτή τη στιγμή. Βλέπετε, λοιπόν, πώς μέσω μιας ταφικής πλάκας διερωτόμαστε για κοινωνικά θέματα, όπως η προέλευση και η κοινωνική θέση των οίκων που έζησαν στο βασίλειο των Lusignans.

The majority of Cypriot tombstones feature effigies of the deceased and inscriptions, but some have a picture, usually the coat of arms of the House of the deceased, accompanying the inscriptions. This is typically the case for earlier tombstones, dating from the late 13th century to the mid-14th century. The slab in front of you was discovered in 1957, along with a small group of other slabs, in the south of Panagia Katholiki in Lemesos during construction work on the foundation of a new church. It has been estimated to date from the first half of the 14th century. The pictures accompanying the inscriptions on the tombstones provide information about the history, name, or origin of the House to which the deceased belonged. Here, the inscription is written in the dialect of French language used in the eastern Mediterranean, known as French d’Outremer (Overseas French), which was introduced to the island by the Franks after their arrival from Syro-Palestine following the fall of Jerusalem in 1187. The inscription reads: ‘+ ICI : GIST : DIMENCHO : DE · MARGAT : AVSE : PIE’ (Here lies Dimenche de Margat Ausepie). The punctuation between the words made it easier for the viewers to read the inscription, by separating the words one from another.

Although a name is referenced on the slab, it can frequently be challenging to match it with individuals and families known from other sources. The name ‘Dimanche’ was used for both men and women. In this particular case, we can make several assumptions. If “de Margat” refers to the House of the Lords de Margat, then this tombstone provides evidence of the origin of the family of the owner from the Crusader Principality of Antioch in modern-day Syria, specifically from the strong fortress of Margat, which was controlled by the Knights Hospitallers. Another tombstone discovered in Lefkosia bears the same surname (†1373), but the inscription mentions that the person was a “bourgeois”. Additionally, a House with the same name is known to have ascended to the ranks of the Cypriot aristocracy in the 14th century but was based in Famagusta. The depiction of the castle fortifies the speculation that the deceased’s family came from the coastal area of Syria or may reveal some association between this House and Lemesos and the castle where you are at the moment. Hence, through the examination of a tombstone, we are delving into social issues such as the origins and status of the Houses that inhabited the Lusignan kingdom.

Εκθεμα 2

Despite its apparent simplicity, this slab displays an elegant design. The funerary inscription is present in the upper part of the stone and it develops in six justified and regular lines. Notice how the last word ‘AMEN’ presents large spaces between the letters so that the line fits the slab’s width. Look, for example, at how the letters AN of ‘Balian’ at the end of the first line, are gracefully thought so the central stroke divides two similar and harmonic forms. Although no human figure is present, a central large coat of arms is separated from the text with a barely noticeable Latin cross.

The text transcribed reads: ‘+ Ici git mess(ire) Balian Anthiaum(e), bali iadis de Limesoun q(ui) t(re)spassa à 7 iour(s) d(e) mai à 1361 d(e) Chr(ist). Q(ue) Dieu ait l’arm(e). Amen’ (Here lies Balian Anthiaume, bailiff of Lemesos who passed at 7 days of May the [year] 1361 of Christ. May God have his soul. Amen).

The stone, like the previous one, was discovered to the south of Panagia Katholiki in Lemesos. From the inscription, we learn that it was dedicated to a high officer of the Lusignan administration. Although the precise functions exercised by bailiffs depended on the historical contexts, their role was most of the time related to the administration of the kingdom’s fiefs. The attention to details and the wish to clearly state, through the large coat of arms, the family to which the dead person belonged, make it clear that the deceased must have been a prominent member of society. Indeed, the House of Antiaume was one of the most important noble families in the kingdom.

Look now at the slab to the right: the way each element is arranged on the given space is quite similar. Unfortunately the upper left corner of the slab is damaged. However, it is still possible to read most of the text: ‘Ici [gi]t mesire Anfre [---] Sca[nda]lion qui trespasa [---] est cie[c]le à 19 iors d[e] [---]is de [j]envier l’an I de l[3] et 25 de Crist [pri]es por l’arme de lui’ (Here lies sir Humphrey of Scandelion, who passed from this century at 19 days of [---] January the year 1325 of Christ. Pray for his soul.). As you can see, in this case the text addresses directly to the reader, asking them to pray for the soul of the deceased, as if the stone became an animated object prompting you to take action. These slabs are significant because they provide insight into the presence of the Frankish aristocracy in cities across the kingdom, beyond the capital (Lefkosia).

Παρά τη φαινομενική της απλότητα, αυτή η πλάκα διακρίνεται από κομψό σχεδιασμό. Η ταφική επιγραφή υπάρχει στο άνω μέρος της πλάκας και αναπτύσσεται σε έξι στοιχισμένες και ευθείες γραμμές. Παρατηρήστε τα μεγάλα διαστήματα μεταξύ των γραμμάτων της τελευταίας λέξης «AMEN», ώστε η τελευταία γραμμή της επιγραφής να ταιριάζει στο πλάτος της πλάκας. Κοιτάξτε, για παράδειγμα, πώς τα γράμματα AN του ονόματος «Balian», στο τέλος της πρώτης γραμμής, είναι κομψά σχεδιασμένα, ώστε η κεντρική γραμμή να χωρίζει με αρμονικό τρόπο τα δύο γράμματα. Αν και δεν υπάρχει ανθρώπινη μορφή, ένα μεγάλο οικόσημο κυριαρχεί στο κέντρο της πλάκας και διαχωρίζεται από το κείμενο, μέσω ενός λατινικού σταυρού, που εκ πρώτης όψεως σχεδόν δεν τον διακρίνουμε.

Στο μεταγραμμένο κείμενο διαβάζουμε: « + Ici git mess(ire) Balian Anthiaum(e), bali iadis de Limesoun q(ui) t(re)spassa à 7 iour(s) d(e) mai à 1361 d(e) Chr(ist). Q(ue) Dieu ait l'arm(e). Amen » (Εδώ κείται ο Balian Arthiaume, βαΐλος της Λεμεσού, ο οποίος απεβίωσε στις 7 Μαΐου του [έτους] 1361 του Χριστού. Είθε ο Θεός να τον συγχωρέσει. Αμήν).

Η πλάκα ανακαλύφθηκε, όπως και η προηγούμενη, στα νότια της Παναγίας Καθολικής στη Λεμεσό. Από την επιγραφή μαθαίνουμε ότι ανήκε σε έναν υψηλόβαθμο αξιωματούχο του διοικητικού μηχανισμού των Λουζινιάν. Αν και τα ακριβή καθήκοντα που ασκούσαν οι βαΐλοι εξαρτώνται από τα ιστορικά συμφραζόμενα, ο ρόλος τους, τις περισσότερες φορές, σχετιζόταν με τη διοίκηση των φέουδων ενός βασιλείου. Η προσοχή στις λεπτομέρειες και η επιθυμία να δηλωθεί με σαφήνεια, μέσω του μεγάλου οικόσημου, η οικογένεια στην οποία ανήκε ο νεκρός, καθιστούν σαφές ότι αυτός πρέπει να ήταν εξέχον μέλος της κοινωνίας. Πράγματι, οι Antiaume αποτελούσαν μια από τις πιο σημαντικές αριστοκρατικές οικογένειες του βασιλείου.

Κοιτάξτε τώρα την πλάκα στα δεξιά: ο τρόπος με τον οποίο κάθε στοιχείο είναι τοποθετημένο σε αυτή την πλάκα είναι αρκετά παρόμοιος. Δυστυχώς, η πάνω αριστερή γωνία της πλάκας είναι κατεστραμμένη. Ωστόσο, είμαστε σε θέση να διαβάσουμε το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου: « Ici [gi]t mesire Anfre [---] Sca[nda]llion qui trespasa [---] est cie[c]le à 19 iors d[e] [---]is de [j]envier l'an I de 1[3] et 25 de Crist [pri]es por l'arme de lui » (Εδώ κείται ο σερ Χάμφρεϊ Scandelion, ο οποίος απεβίωσε αυτό τον αιώνα στις 19 [---] Ιανουαρίου του έτους 1325 του Χριστού. Προσευχηθείτε για την ψυχή του). Όπως μπορείτε να δείτε, σε αυτή την περίπτωση το κείμενο απευθύνεται άμεσα στην/ον αναγνώστρια/η, ζητώντας της/του να προσευχηθεί για την ψυχή του αποθανόντος. Είναι σαν η πλάκα να γίνεται ένα ζωντανό αντικείμενο, προτρέποντάς σας να πράξετε κάτι. Αυτές οι δύο πλάκες είναι σημαντικές γιατί μας παρέχουν στοιχεία για την παρουσία της φραγκικής αριστοκρατίας σε πόλεις του βασιλείου, πέραν της πρωτεύουσας (Λευκωσία).

Έκθεμα 4

Μεταξύ όλων αυτών των αντικειμένων, ας σταθούμε σε αυτό το πινάκιο, όπου αντικρίζουμε δύο μορφές, μια ανδρική στα δεξιά και μια γυναικεία στα αριστερά. Η έμφυλη διαφορά γίνεται ευδιάκριτη από την ένδυση. Ως ένδυμα δεν νοείται μόνο το ρούχο, αλλά και άλλα εξαρτήματα που πλαισιώνουν ή συμπληρώνουν το ρούχο. Η κόμμωση, για παράδειγμα, συστήνει μέρος της ένδυσης. Συγκεκριμένα, η γυναικεία μορφή φέρει πέπλο που ξεκινά από την κεφαλή και πέφτει πίσω από την πλάτη της, φτάνοντας ως την άκρη του φορέματός της. Από την άλλη πλευρά, τα μαλλιά του άνδρα είναι κοντοκουρεμένα και το ένδυμά του φαίνεται να μοιάζει με εκείνο άλλων ανδρικών μορφών σε αντίστοιχες παραστάσεις σε εφυαλωμένα κεραμικά αντικείμενα, που θα συναντήσετε στον δεύτερο όροφο του Μουσείου.

Το στήρνο και τα χέρια των μορφών αλληλοδιαπλέκονται με αποτέλεσμα να δημιουργείται μια οπτική «σύγχυση». Σαν να αγκαλιάζονται προτείνοντάς τα χέρια τους προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η γυναίκα φαίνεται να κρατά οinoχόη και ένα ακόμη αντικείμενο άγνωστης φύσης. Ο άνδρας φέρει ένα «ριπίδιο» (δηλαδή, ένα είδος βεντάλιας) κι ένα μαντήλι με κεντημένες παρυφές. Από την κεφαλή της γυναίκας διακρίνεται να «πέφτει» ένα κόσμημα, ίσως σκουλαρίκι. Γύρω από τις δύο αυτές μορφές υπάρχουν διάσπαρτα άνθη και φυτικός διάκοσμος.

Ποια να είναι, όμως, η κατάσταση μέσα στην οποία λειτουργούν οι δύο αυτές μορφές και τα αντικείμενα που κρατούν; Κάποια γαμήλια περίσταση; Μήπως κάποια ανταλλαγή δώρων; Η στάση των σωμάτων τους, ωστόσο, μαρτυρά μια ιδιαίτερη σχέση μεταξύ τους. Μπορεί να είναι φιλική, συγγενική ή συζυγική.

Among all these objects, let us look at this plate, where we see two figures, a male on the right and a female on the left. The gender difference is made clear by the dress. Dress is not only the clothes, but also other accessories that frame or complement the garment that people wear. The hairstyle, for example, constitutes part of the dress. In particular, the female figure wears a veil that starts at the head and falls behind her back, reaching the edge of her gown. On the other hand, the man's hair is short-cut and his clothing resembles that of other male figures in similar representations on glazed ceramic objects, which can be found on the second floor of the Museum.

The figures' chests and arms intertwine with each other, creating a visual 'confusion'. As if they are embracing each other by proposing their arms in the opposite direction. The woman appears to be holding an oenochoe (wine jug) and another object of unknown nature. The man

carries a kind of fan and a scarf with embroidered edges. A jewel, perhaps an earring, can be seen ‘falling’ from the woman’s head. Surrounding these two figures are some scattered flowers and floral decorations.

But what is the context in which these two figures and the objects they are holding operate? A wedding occasion? Perhaps an exchange of gifts? The posture of their bodies, however, testifies to a special relationship between them. It may be friendly, kinship or conjugal.

Εκθεμα 5

This specific object was recently added to the museum’s collection after its discovery in 2001 during excavations around the Podocataro bastion of Lefkosia’s walls. The remains belong to a young man who was likely a soldier. If you look closely, you will see that the skeleton is missing both its limbs (arms and legs) and its head. This suggests that the soldier was mutilated and beheaded, possibly during or after the siege of Lefkosia by the Ottomans in 1570.

The war between the Ottomans and Venetians lasted from 1570 to 1571 and was marked by violent battles. In anticipation of Ottoman troops, the Venetians fortified the island, particularly the major cities (Lefkosia, Famagusta), to upgrade their defences against the latest artillery developments. The construction of the new walls of Lefkosia began in 1567, involving over 1500 men and women. The architect in charge, Giulio Savorgnagno, later built the fortifications of Palmanova in the Venetian territory in 1593, which share a similar design with those of Cyprus’ capital. The radial star type was the pinnacle of military architecture in the 16th century. You can see the similarities between the design of this town and the architectural plan for the new walls of Lefkosia. Even today, if you look at aerial photographs of the Cypriot capital, the design of the Venetian walls is clearly visible.

The new walls were surrounded by a moat. The Venetians diverted the Pedieus river outside the city to construct it and protect the inhabitants from possible floods. To further modernise the city’s defence and clear the field of vision, the Venetians demolished the mediaeval fortifications and buildings outside the new walls. This extensive demolition plan provided them with building materials for the new walls, and according to sources, over 100 buildings were destroyed, including houses, palaces, and religious structures.

However, among the buildings demolished during the construction of new walls were some of the most important churches of mediaeval Lefkosia, such as that of the Dominicans, which served as the royal mausoleum during the Lusignan period. It should be noted, however, that the city had already suffered extensive damage due to the Mamluk raids, which had invaded the kingdom in 1425-1426, defeating the Lusignan troops and plundering both the countryside

and Lefkosia. The royal palace, in which the Dominican monastery was incorporated, was destroyed, and the monastery declined along with the dynasty's decadence. After these disasters, the urban landscape of Lefkosia must have been desolating. Combined with population decline due to the frequent outbreaks of plague on the island, the Venetians' decision led to a radical change in the city's urban planning, aimed at improving the quality of life for its inhabitants. It should be noted that the wealthy families of the city's Greek aristocrats also financed this huge (in terms of architectural design and financial cost) project. Due to this cooperation, the various bastions of the walls were named after the houses that financed specific parts of the fortifications.

On the second floor of the museum, you can see some armour, helmets, and swords that were used by the Venetians during the 16th century. We can imagine the soldier, whose skeleton is displayed here, carrying such armour and wielding a sword in his attempt to defend the city. However, the Venetian efforts to upgrade Lefkosia's defences were not effective, as the walls were not completed in time for the siege. The city fell into Ottoman hands in less than a month. The Venetians lost Cyprus completely after the fall of Famagusta in 1571. Christians inhabitants were killed and the governor of Cyprus, Marcantonio Bragadin, was tragically murdered by the Ottomans, who skinned him alive in the central square of the city.

Το συγκεκριμένο έκθεμα εισήλθε σχετικά πρόσφατα στο Μουσείο, καθώς ανακαλύφθηκε το 2001 στα πλαίσια ανασκαφών που έγιναν γύρω από τον προμαχώνα Podocataro των τειχών της Λευκωσίας. Το πτώμα ανήκε σε έναν νεαρό άνδρα, που -πιθανώς- ήταν στρατιώτης. Εάν παρατηρήσετε προσεκτικά, θα δείτε πως ο σκελετός δεν φέρει τα οστά των άκρων του ανθρώπινου σώματος (χέρια, πόδια), ούτε και την κεφαλή αυτού. Ο στρατιώτης, δηλαδή, πιθανώς ακρωτηριάστηκε και αποκεφαλίστηκε. Ενδεχομένως αυτό το βίαιο σκηνικό έλαβε χώρα μετά ή κατά τη διάρκεια της πολιορκίας της Λευκωσίας, το 1570, από τους Οθωμανούς.

Ο πόλεμος μεταξύ Οθωμανών και Βενετών διήρκεσε μεταξύ 1570 - 1571, οδηγώντας σε βίαιες μάχες. Φοβούμενη την επικείμενη άφιξη οθωμανικών στρατευμάτων, οι Βενετοί αποφάσισαν να προβούν σε εκτεταμένη βελτίωση της άμυνας της νήσου, κυρίως στις δύο μεγάλες πόλεις αυτού (Λευκωσία, Αμμόχωστος). Στόχος της ήταν να αναβαθμίσει την αποικία, ώστε οι οχυρώσεις σε αυτή να ανταποκρίνονται στις προκλήσεις που έθεσαν οι τελευταίες εξελίξεις στο πυροβολικό. Η κατασκευή των νέων τειχών της Λευκωσίας ξεκίνησαν το 1567 και απασχόλησαν περισσότερους από 1500 άνδρες και γυναίκες. Ο αρχιτέκτονας που διηύθυνε τα έργα ήταν ο Βενετσιάνος Giulio Savorgnano, ο οποίος θα έχτιζε, το 1593, τις οχυρώσεις της πόλης Palmanova στην Ιταλία, που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα με αυτές της

Λευκωσίας. Μπορείτε να δείτε στις φωτογραφίες τις ομοιότητες του σχεδιασμού αυτής της πόλης με το αρχιτεκτονικό σχέδιο που εκπονήθηκε για τα νέα τείχη της Λευκωσίας. Ακόμη και σήμερα, αν κοιτάξετε αεροφωτογραφίες της κυπριακής πρωτεύουσας, είναι ευδιάκριτος ο σχεδιασμός των βενετσιάνικων τειχών. Ο τύπος του ακτινωτού αστεριού αποτελούσε την επιτομή της στρατιωτικής αρχιτεκτονικής για τον 16ο αιώνα.

Γύρω από τα νέα τείχη υπήρχε μια τάφρος. Για την κατασκευή αυτής, αλλά και την προστασία των κατοίκων από πιθανές πλημμύρες, οι Βενετοί προχώρησαν σε εκτροπή του ποταμού Πεδιαίου έξω από την πόλη. Συγχρόνως, αποφάσισαν η κατεδάφιση των μεσαιωνικών οχυρώσεων και όσων κτιρίων βρίσκονταν εκτός των ορίων των νέων τειχών της Λευκωσίας. Έτσι, προέβησαν σε ένα εκτεταμένο σχέδιο κατεδαφίσεων, καταστρέφοντας οικίες παλάτια και θρησκευτικά κτίρια, τα οποία σύμφωνα με τις πηγές ανέρχονταν σε περισσότερα από 100. Με έναν εύκολο και μη δαπανηρό τρόπο απέκτησαν επιπλέον οικοδομικά υλικά για τα νέα τείχη. Ένα επιπρόσθετο πλεονέκτημα, που πρόκρινε τις ανωτέρω κατεδαφίσεις, ήταν πως έτσι θα δημιουργούνταν καθαρότερο οπτικό πεδίο για την άμυνα της πόλης.

Εντούτοις, μεταξύ των κατεδαφισμένων κτιρίων βρίσκονταν και μερικοί από τους σημαντικότερους ναούς της μεσαιωνικής Λευκωσίας, όπως αυτός των Δομινικανών, που συνιστούσε στα χρόνια των Λουζινιάν το βασιλικό μαυσωλείο. Πρέπει, ωστόσο, να αναφέρουμε πως η πόλη είχε υποστεί εκτεταμένες ζημιές, εξαιτίας των επιδρομών των Μαμελούκων. Οι τελευταίοι είχαν εισβάλλει στο βασίλειο στα 1425-1426, νικώντας τα στρατεύματα των Λουζινιάν και λεηλατώντας τόσο την ύπαιθρο, όσο και τη Λευκωσία. Το βασιλικό παλάτι, στο οποίο ήταν ενσωματωμένη η μονή των Δομινικανών, υπέστη καταστροφές, ενώ παράλληλα με την παρακμή της δυναστείας παρήκμασε και η μονή. Η όλη εικόνα του αστικού τοπίου της Λευκωσίας, μετά από αυτές τις καταστροφές, θα ήταν απογοητευτική. Σε συνδυασμό με την ερήμωση και τη μείωση του πληθυσμού, εξαιτίας των συχνών ξεσπασμάτων πανώλης στο νησί, η απόφαση των Βενετών οδήγησε σε ριζική αλλαγή του αστικού σχεδιασμού της πόλης, έχοντας ως στόχο τους και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής για τους κατοίκους της. Να σημειωθεί πως αυτό το τεράστιο (από άποψη αρχιτεκτονικού σχεδιασμού και οικονομικού κόστους) έργο χρηματοδοτήθηκε και από τις εύπορες οικογένειες Ελλήνων αριστοκρατών της πόλης. Εξαιτίας της συνεργασίας αυτής, οι διάφοροι προμαχώνες των τειχών έλαβαν την ονομασία των οίκων που χρηματοδότησαν συγκεκριμένα τμήματα των οχυρώσεων.

Στον δεύτερο όροφο του Μουσείου μπορείτε να δείτε ορισμένες πανοπλίες, κράνη και ξίφη, που βρίσκονταν σε χρήση από τους Βενετούς στη διάρκεια του 16ου αιώνα. Ίσως μπορούμε να φανταστούμε τον στρατιώτη, του οποίου βλέπετε εδώ τον σκελετό, να φέρει μια τέτοια πανοπλία και να κρατά ένα τέτοιο σπαθί στην προσπάθειά του να υπερασπιστεί την πόλη.

Ωστόσο, αυτό οι προσπάθειες των Βενετών για αμυντική αναβάθμιση της Λευκωσίας δεν ήταν αποτελεσματικές, καθώς τα τείχη δεν ολοκληρώθηκαν εγκαίρως την περίοδο που ξεκίνησε η πολιορκία. Η πόλη έπεσε στα χέρια των Οθωμανών σε λιγότερο από ένα μήνα. Οι δε Βενετοί έχασαν ολοκληρωτικά την Κύπρο μετά από την απώλεια και της Αμμοχώστου, το 1571. Οι Χριστιανοί, που βρίσκονταν ακόμη στην πόλη, σφαγιάστηκαν, ενώ ο διοικητής της Κύπρου, Marcantonio Bragadin, βρήκε τραγικό θάνατο από τους Οθωμανούς, οι οποίοι τον έγδαραν ζωντανό στην κεντρική πλατεία της πόλης.

Έκθεμα 10

Το λατινικό ταφικό έθιμο, δηλαδή η ταφή εντός εκκλησίας, υιοθετείται από προνομιούχους Σύρους κι Έλληνες του βασιλείου από τον 14^ο αιώνα και εξής. Στις ελληνικές ταφικές πλάκες οι επιγραφές γράφονται στην ελληνική, ενώ σε εκείνες των Σύρων άλλοτε γράφονται στα ελληνικά κι άλλοτε στα γαλλικά. Οι Σύροι είχαν την αραβική ως γλώσσα επικοινωνίας στην καθημερινότητα, ενώ στις θρησκευτικές τους λειτουργίες χρησιμοποιούσαν την ελληνική. Έτσι, οι Σύροι, που υιοθετούν αυτό το έθιμο, προβαίνουν σε μια δήλωση κοινωνικού χαρακτήρα, μέσω της γλώσσας που επιλέγουν στις ταφικές επιγραφές. Επιλέγοντας τη γαλλική αποδείκνυαν την κοινωνική αναβάθμιση των οικογενειών τους (εφόσον οι Φράγκοι αποτελούσαν το ανώτερο κοινωνικό στρώμα) ή την επιδίωξή τους να προβάλλουν στην κοινωνία ότι σχετίζονταν με τους Φράγκους. Οι δε Έλληνες προβάλλουν, μέσω των πλακών, τόσο την ευελιξία τους να μετέχουν σε ένα ξενόφερτο ταφικό έθιμο, όσο και μια πολιτισμική διαφοροποίησή τους από του Φράγκους, αφού εμμένουν να γράφουν τις επιγραφές στην ελληνική. Στις ελληνικές επιγραφές ακολουθείται ο βυζαντινός τρόπος ενθύμησης της/του νεκρής/ού με τον θάνατο να ταυτίζεται με την έννοια του ύπνου. Συγχρόνως, στις πλάκες των Ελλήνων συναντούμε ορισμένες συμβάσεις των βυζαντινών επιγραφών (χωρίς αυτές να εμφανίζονται στις γαλλικές ή λατινικές πλάκες). Δύο από αυτές τις συμβάσεις είναι η αναφορά στην/ον νεκρή/ό ως «δούλη/ο» του Θεού και η υιοθέτηση του βυζαντινού συστήματος μέτρησης του χρόνου (δηλαδή από κτίσεως Κόσμου με χρήση του ελληνικού συστήματος αναπαράστασης αριθμών). Στις δε πλάκες των Λατίνων ο χρόνος μετριέται από τη γέννηση του Χριστού με χρήση του λατινικού συστήματος αναπαράστασης αριθμών. Μια άλλη ειδοποιός διαφορά ανάμεσα σε πλάκες Ελλήνων και Λατίνων εντοπίζεται στη στάση των χεριών. Παρά τις όποιες εξαιρέσεις, παρατηρούμε πως στις ελληνικές πλάκες οι νεκροί έχουν τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος, ενώ σε εκείνες των Λατίνων τα χέρια ενώνονται σε στάση προσευχής.

Η συγκεκριμένη πλάκα φέρει ελληνικές επιγραφές. Αν και σώζεται αποσπασματικά, διακρίνουμε δύο γυναικείες μορφές: μητέρα και κόρη. Η πρώτη σταυρώνει τα χέρια της στο στήθος κι η δεύτερη τα ενώνει κατά τον λατινικό τρόπο. Ίσως, η πλάκα ανήκε σε οικογένεια

που προέκυψε από μεικτό γάμο μεταξύ ενός Λατίνου και μιας Ελληνίδας, φαινόμενο που ανθεί στο βασίλειο από τον 14^ο αιώνα. Κατά τις διατάξεις της Λατινικής Εκκλησίας της Κύπρου, απόγονοι τέτοιων ενώσεων έπρεπε να ακολουθούν το δόγμα του πατέρα, δηλαδή να εντάσσονται στη ρωμαϊκή Εκκλησία. Έτσι, η Ελληνίδα μητέρα απεικονίζεται με τον βυζαντινό τρόπο αναπαράστασης ενός νεκρού, ενώ η κόρη κατά τον λατινικό τρόπο. Επίσης, αν και τα άλλα στοιχεία της επιγραφής συνάδουν με το περιεχόμενο των ελληνικών επιγραφών, στη συγκεκριμένη, ο χρόνος δεν μετριέται από κτίσεως Κόσμου, αλλά κατά τον λατινικό τρόπο, δηλαδή από τη γέννηση του Χριστού. Έτσι, μέσω της επιγραφής, έχουμε μια ακόμη ένδειξη μεικτής εθνοτικά οικογένειας.

The Latin funerary custom of burying the corpses inside a church, was adopted by privileged Syrians and Greeks of the kingdom from the 14th century onwards. On Greek tombstones, the inscriptions were written in Greek, while on those of Syrians, they were sometimes written either in Greek or sometimes in French. The Syrians used Arabic as language in their everyday life, while in their religious services, they used Greek. Thus, the Syrians who adopted this custom made a social statement through the language they employed in their funerary inscriptions. By choosing French, they were demonstrating the social advancement of their families (since the Franks were the upper social stratum) or their desire to show to society that they were related to the Franks. The Greeks, on the other hand, demonstrate –through the slabs– their flexibility in adapting to a foreign burial custom and a cultural differentiation from the Franks, since they insisted on writing the inscriptions in Greek. These Greek inscriptions follow the Byzantine way of commemorating the deceased, as death is identified with the concept of sleep. We also find certain conventions of Byzantine inscriptions in the Greek slabs (which do not appear in the French or Latin slabs). Two of these conventions are the reference to the deceased as a “servant” of God and the adoption of the Byzantine system of measuring time (that is, from the Creation Era and using Greek numerals). In the Latin slabs, time is measured from the birth of Christ using Roman numerals. Another significant difference between Greek and Latin tombstones is the hands’ posture. Despite some exceptions, we note that in Greek slabs, the dead have their arms crossed over their chests, while in Latin slabs, the hands are joined in a prayer posture.

This particular tombstone bears Greek inscriptions. Although it survives in a fragmentary manner, we can distinguish two female figures: a mother and a daughter. The former crosses her arms over her chest, and the latter joins them in the Latin manner. Perhaps the slab belonged to a family resulting from a mixed marriage between a Latin man and a Greek woman, a phenomenon that flourished in the kingdom from the 14th century onwards. According to the

regulations of the Latin Church of Cyprus, descendants of such unions had to follow the doctrine of the father, that is, to join the Roman Church. Thus, the Greek mother is depicted in the Byzantine way of representing a dead, while the daughter is depicted in the Latin way. Although all the other details of the inscription are consistent with the content of Greek inscriptions, in this particular one, time is not measured from the Creation Era but in the Latin way. Perhaps through the inscription, we have another indication of an ethnically mixed family.

Έκθεμα 27

Ενώπιόν σας έχετε μια από τις πλέον περίεργες ταφικές πλάκες της Κύπρου. Η μοναδικότητά σας έγκειται στο σχήμα, αλλά και στις πληροφορίες (εικονογραφικές και κοινωνικές), που μας παρέχει. Εάν παρατηρήσετε πλαγίως την πλάκα, θα δείτε πως παίρνει ένα καμπυλωτό σχήμα. Κάτι τέτοιο δεν συνηθίζεται, ενώ γνωρίζουμε γιατί η πλάκα έχει αυτό το σχήμα. Βρέθηκε στο δάπεδο της εκκλησίας Σταυρός του Μισερρίκου/τζαμί Arablār στη Λευκωσία, κάτι που θέτει ερωτήματα αναφορικά με το πόσο εύκολο ήταν το περπάτημα σε αυτό το δάπεδο. Επιπλέον, πρόκειται για ελληνική πλάκα, όπως προκύπτει από την επιγραφή, στην οποία διαβάζουμε: «+ Εκοϊμήθη ο δούλος τού Θ(εού) · ο κύρης · Ιωσήφ ο Βϊζάς · ο σταράτορος · καί μάστορος τής παντέρας τού ρϊγός Ιεροσολύμων · καί Κύπρου · καί Αρμενίας · τού Χ(ριστο)ύ · αυβ' · ο Θ(εό)ς νά τόν αναπαύση · αμήν». Στην πλάκα αναπαρίσταται ένα ένοπλος άνδρας, φέροντας πανοπλία, δόρυ (ή ραβδί), στιλέτο, και δύο βαλλίστρες εκατέρωθεν της κεφαλής του.

Βάσει της εικονογραφίας και της επιγραφής, έχουμε ένα σημαντικό πρόσωπο της κυπριακής κοινωνίας, που ανέλαβε στρατιωτικά καθήκοντα κατά την περίοδο της βασιλείας του Ιακώβου Α' (1382/85-1398) ή του Ιανού (1398-1432). Η επιγραφή αναφέρει πως ο μνημονευόμενος αποβίωσε το 1402, ενώ ήταν σημαιοφόρος του βασιλιά της Κύπρου και της Αρμενίας. Πράγματι, μετά τον θάνατο του Λέων Ε' (1393), ο θρόνος της Αρμενίας περιήλθε στους Λουζινιάν της Κύπρου. Εντύπωση προκαλεί το γεγονός πως ένας Έλληνας αναλαμβάνει στρατιωτικά καθήκοντα στην ύστερη φάση των Λουζινιάν. Ωστόσο, επί Ιακώβου Α' βλέπουμε πως όχι μόνον υιοί αριστοκρατών, αλλά και υιοί αστών, μπορούσαν να γίνουν ακόλουθοι ιπποτών. Ο Ιωσήφ Βιζάς, ιδιοκτήτης της πλάκας, ελλείψει οικοσήμου της οικογένειάς του, η οποία θα ανελίχθηκε στον κοινωνικό ιστό στο β' μισό του 14^{ου} αιώνα, θέτει στα σημεία, όπου συνήθως αναπαρίσταται το οικόσημο, τις δύο βαλλίστρες. Έτσι, αλλά και μέσω του οπλισμού που κρατά ο ίδιος, μάς αποκαλύπτει τα διάφορα είδη όπλων που είχε ο στρατός των Λουζινιάν εκείνη την εποχή. Παράλληλα μέσω της αναφοράς του στρατιωτικού του αξιώματος καταλαβαίνουμε πως προνομιούχοι Έλληνες μπορούσαν να αναλάβουν τέτοιες θέσεις στην ύστερη φάση των Λουζινιάν, μαρτυρώντας τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί στο βασίλειο. Αξίζει να προσεχθεί ότι η πανοπλία του Ιωσήφ δεν υστερεί από εκείνη σύγχρονών του Λατίνων

ιπποτών. Διαφορές εντοπίζουμε μόνο στον τύπο όπλων που έφεραν αυτές οι μορφές, κάτι που ίσως σχετίζεται με τη θέση που είχαν εντός του στρατού.

Ωστόσο, αυτό το μνημείο μαρτυρά μια κάποια προχειρότητα. Αν και η επιγραφή έχει χαραχθεί με επιμέλεια και προσοχή, ωστόσο δεν καλύπτει όλο τον προσφερόμενο για αυτή χώρο. Επιπλέον, προσέξτε τη δυσαναλογία στα σωματικά χαρακτηριστικά του Ιωσήφ. Το άνω μέρος του σώματος καταλαμβάνει περισσότερο χώρο, αφήνοντας ένα μόνο μικρό μέρος της πλάκας για τη χάραξη των ποδιών του. Ίσως, ο τεχνίτης που εκτέλεσε την παραγγελία δεν είχε εμπειρία στην κατασκευή ταφικών πλακών. Ή μήπως, αναπαριστώντας τον νεκρό με αυτό τον τρόπο, ήθελε να μεταδώσει κάποια πληροφορία περί σωματικής δυσαναλογίας του;

You are looking at one of the most intriguing Cypriot tombstones. Its uniqueness lies not only on its shape, but also in the iconographic and social information that it provides. If you observe the slab from the side, you will notice that it has a curved shape, which is uncommon. The slab was discovered on the floor of Stavros tou Missirikou church/Arablar mosque in Lefkosia, which raises questions about the practicality of walking on this floor. The inscription on the slab is in Greek and reads, ‘The servant of God, kyr Joseph Bizas, ostaratoros (protostrator?) and master of the banner of the king of Jerusalem, Cyprus, and Armenia, has fallen asleep. The year of Christ 1402. May God give him rest, amen’. The slab depicts an armed man carrying armour, a spear (or wand), a dagger, and two crossbows on either side of his head.

Based on the iconography and the inscription, it is evident that Joseph Vizas was a significant figure in Cypriot society who served as the standard-bearer for the King of Cyprus and Armenia. The reference to the Armenian throne is notable because after the death of Leo/Levon V in 1393, the Lusignans of Cyprus inherited the Armenian crown. It is surprising that a Greek would hold such a prominent military position during the Lusignan period. However, during the reign of James I (1382/85-1398) and Janus (1398-1432), sons of burghers as well as aristocrats could become squires. As the owner of the slab, Joseph Vizas placed the two crossbows at the place where the coat of arms was usually represented, in the absence of the coat of arms of his family, which would have risen into the social fabric in the second half of the 14th century. In this way, but also through the weaponry that he himself carries, we discover the different types of weapons that the Lusignan army had at that time. Meanwhile, through the reference to his military office, we understand that privileged Greeks could take such positions in the late Lusignan period, testifying to the changes that had taken place in the kingdom. It is worth noting that Joseph’s armour is not inferior to that of his contemporary

Latin knights. Differences can only be detected in the type of weapons carried by these figures, which may be related to their rank within the army.

However, this monument bears witness to a certain sloppiness. Although the inscription has been meticulously and carefully carved, it does not cover all the space offered for it. In addition, notice the disparity in Joseph's physical characteristics. The upper part of the body occupies more space, leaving only a small portion of the slab for the carving of his feet. Maybe the artisan who executed the order had no experience in making tombstones, or perhaps, by representing the deceased in this way, he wanted to convey some information about his physical disproportion.

Έκθεμα 29

The slab you are looking at was made out of a reused marble column. The outline is rectangular but tapered, as antique columns used to be, resulting in a rather trapezoidal shape. What remains of the slab is a fragment of a woman with her hands joined at her chest and her head lying on a cushion behind a gothic arch richly decorated. The woman, named Eschive, who died in 1312, is dressed as a nun, but the inscription suggests that she had been married, since she is referred to as a 'dame'. This fact indicates that, when she died, she was probably a widow who had taken the vows after the loss of her husband.

On the right side of the slab, another inscription, facing outwards, states that another person was commemorated on the same stone, namely Amaury de Montfort, who had been Eschive's son. The position of this inscription, facing outwards instead of inwards, is quite peculiar but reflects the unusual position of the two empty coats of arms at the top of the slab facing the same direction. This stone is supposed to have come from the cathedral of Saint Sophia, where by the first half of the 14th century there might have been a large amount of funerary slabs, forcing the engraver to deal with the position of the inscription according to the space available. However, another explanation is possible: Amaury de Montfort died in 1304, eight years before his mother, and was initially buried in Saint Sophia. According to the documents and chronicles, the Dominicans claimed Amaury's mortal remains and obtained from the pope the transfer to their church. It is possible that after the quarrel between the chapter of Saint Sophia and the Dominicans, the former managed to have the corpse back, obliging the carver to add the second inscription to the slab of Eschive, already well placed within the cathedral.

Η πλάκα, που βλέπετε μπροστά σας, κατασκευάστηκε πάνω σε μια μαρμάρινη στήλη. Επρόκειτο για επαναχρησιμοποίηση ενός υπάρχοντος υλικού. Το περίγραμμα είναι μεν

ορθογώνιο αλλά και κάπως κεκλιμένο, όπως συνήθιζαν να είναι οι αρχαίοι κίονες, με αποτέλεσμα η πλάκα να παίρνει ένα μάλλον τραπεζοειδές σχήμα. Ό,τι απόμεινε από αυτή την ταφική πλάκα είναι το άνω θραύσμα της με τη μορφή μιας γυναίκας που φέρει τα χέρια ενωμένα στο στήθος, ενώ το κεφάλι της αναπαύεται σε ένα μαξιλάρι. Η μορφή βρίσκεται εντός μιας πλούσια διακοσμημένης γοτθικής ασπίδας. Η γυναίκα, ονόματι Εχίβη, πέθανε το 1312 και είναι ενδεδυμένη ως καλόγρια. Η επιγραφή, ωστόσο, υποδηλώνει ότι ήταν παντρεμένη, αφού αναφέρεται ως «dame». Έτσι, υποθέτουμε πως, όταν η γυναίκα αυτή πέθανε, ήταν πιθανώς χήρα και είχε ενταχθεί σε κάποιο μοναστήρι μετά την απώλεια του συζύγου της.

Στη δεξιά πλευρά της πλάκας, μια άλλη επιγραφή, στραμμένη προς τα έξω, αναφέρει ότι στην ίδια πλάκα μνημονεύεται ένα άλλο πρόσωπο. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τον Amaury de Montfort, ο οποίος ήταν υιός του Εχίβης. Η θέση αυτής της επιγραφής, με κατεύθυνση προς τα έξω αντί προς τα μέσα, είναι αρκετά περίεργη, αλλά αντανakλά και τον ασυνήθιστο τρόπο με τον οποίο έχουν χαραχθεί τα δύο κενά οικόσημα στο άνω τμήμα της πλάκας, που κοιτούν προς την ίδια κατεύθυνση. Η πλάκα αυτή υποτίθεται ότι προέρχεται από τον Καθεδρικό της Αγίας Σοφίας, στο δάπεδο του οποίου υπήρχε –ήδη από το α' μισό του 14^{ου} αιώνα– μεγάλος αριθμός ταφικών πλακών. Ίσως αυτή η συνθήκη να ανάγκασε τον τεχνίτη να χειριστεί τον τρόπο με τον οποίο θα χάρασσε την επιγραφή επί της πλάκας ανάλογα με τον διαθέσιμο χώρο στο δάπεδο του ναού. Ωστόσο, μια άλλη εξήγηση είναι πιθανή: ο Amaury de Montfort πέθανε το 1304, οκτώ χρόνια πριν από τη μητέρα του, και θάφτηκε, αρχικά, στην Αγία Σοφία. Σύμφωνα με τα έγγραφα και τα χρονικά, οι Δομινικανοί διεκδίκησαν τα λείψανα του Amaury και πέτυχαν από τον πάπα τη μεταφορά τους στην εκκλησία τους. Είναι πιθανό, μετά τη διαμάχη μεταξύ του κλήρου της Αγίας Σοφίας και των Δομινικανών, οι πρώτοι να κατάφεραν να επανακτήσουν το πτώμα, υποχρεώνοντας τον τεχνίτη να προσθέσει τη δεύτερη επιγραφή στην πλάκα του Εχίβης, που ήταν ήδη τοποθετημένη εντός του καθεδρικού ναού.

Έκθεμα 33

Μέσω του νομίσματος, που επιλέξαμε, μπορούμε να εξετάσουμε διάφορα θέματα αναφορικά με τη φύση των νομισμάτων στο διάβα του χρόνου, αλλά και τη διαπλοκή τους με την ιστορία της Κύπρου στη βενετική περίοδο. Η όρθια μορφή στη δεξιά πλευρά της εμπρόσθιας όψης του μάς μπερδεύει, αφού θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε πως αντικρίζουμε ένα αποσκελετωμένο κρανίο. Στα αριστερά αυτής της μορφής βλέπουμε μια άλλη γονατισμένη. Έχουμε να κάνουμε με μια περίπτωση *monnaie savonnette*. Πρόκειται για όρο της επιστήμης της Νομισματικής: όταν ένα νόμισμα έχει φθαρεί από το χρόνο, οι λεπτομέρειές του γίνονται δυσδιάκριτες. Κανονικά, στα βενετσιάνικα νομίσματα η όρθια μορφή αναπαριστά τον Άγιο Μάρκο, προστάτη άγιο της Γαληνοτάτης προς τον οποίο γονατίζει ο κοσμικός άρχοντας αυτής, ο δόγης.

Στην πίσω όψη τους απεικονίζεται η μορφή του Χριστού. Ό,τι βλέπετε, λοιπόν, είναι αποτέλεσμα φθοράς που επήλθε με την πάροδο των χρόνων ή/και τριβής από τη χρήση του νομίσματος. Ο δόγης δεν γονατίζει ενώπιον ενός ενδεδυμένου σκελετού, αλλά ενώπιον του Αγίου Μάρκου. Μέσω του ανωτέρω φαινομένου, δημιουργείται αυτή η ψευδαίσθηση, κάνοντάς μας να νομίζουμε πως βλέπουμε ένα μακάβριο θέαμα. Το ίδιο φαινόμενο φθοράς παρατηρείται και σε ταφικές πλάκες. Ίσως είδατε κάποιες με αντίστοιχες φθορές εντός του Μουσείου. Εάν επισκεφτείτε το Κάστρο Λάρνακας, μπορείτε να δείτε ορισμένες από τις πλάκες που μεταφέρθηκαν εκεί από το ναό της Παναγίας της Τορτόζας (Λευκωσία), όπου το εν λόγω φαινόμενο παρατηρείται στα πρόσωπα των νεκρών ή σε διακοσμητικά στοιχεία κι επιγραφές των πλακών της βενετικής περιόδου.

Στην πραγματικότητα, βλέπουμε ένα νόμισμα που κόπηκε, ενώ δόγης της Βενετίας ήταν ο Andrea Gritti (1523-1539). Στην εμπρόσθια όψη ο γονατισμένος δόγης παραλαμβάνει τη λάβαρο από τον Άγιο Μάρκο, που σηκώνει το στρίφωμα του χιτώνα του. Τις δύο μορφές περιβάλλει επιγραφή: «S. M. VENET DUX ANDREAS GRITI». Στην πίσω όψη απεικονίζεται ο Χριστός όρθιος πάνω σε εξέδρα, ενώ διαβάζουμε την επιγραφή «GLORIA TIBI SOLI» (Δόξα μόνο σε εσένα).

Οι Βενετοί, προσπαθώντας να αντιστρέψουν το χάος που επικρατούσε με την κυκλοφορία πολλών ξένων νομισμάτων στο νησί, κόβουν από το 1515 μικρά χάλκινα νομίσματα (γνωστά ως «carzia») για κυκλοφορία στην Κύπρο. Στην οπίσθια όψη κάποιων εξ αυτών απεικονιζόταν, αντί του Χριστού, το λιοντάρι της Κύπρου κι ένας σταυρός. Δύο νομίσματα, που κόπηκαν στα τέλη της βενετικής περιόδου, συνδέονται με σημαντικά γεγονότα της κυπριακής ιστορίας και του αστικού τοπίου της Λευκωσίας. Τα ferlino κόπηκαν για την πληρωμή όσων εργάστηκαν στην κατασκευή του νέου τείχους της Λευκωσίας (1567). Στην πίσω όψη έφεραν το οικοδόμημα των οικογενειών που είχαν χρηματοδοτήσει αυτό το έργο. Τα τελευταία βενετικά νομίσματα που κόπηκαν στο νησί ήταν τα χάλκινα βυζάντια (1570). Επρόκειτο για πρωτοβουλία του γενικού διοικητή της Κύπρου, Marcantonio Bragadino για να πληρωθούν στρατιώτες και να αγοραστούν προμήθειες, καθώς υπήρχε νομισματική έλλειψη ενόψει της οθωμανικής εισβολής. Στην εμπρόσθια όψη τους απεικονιζόταν το λιοντάρι του Αγίου Μάρκου με τις επιγραφές «1570» και «PRO REGNI CYPRI PRESIDIO» (προς υπεράσπιση του βασιλείου της Κύπρου), ενώ στην πίσω όψη αναπαρίστατο ένας φτερωτός Έρωτας πάνω από τις επιγραφές «VENETORUM FIDES INVIOLABILIS» (Των Βενετών η πίστη απαραβίαστη) και «BIZANTE I» ή «I.F». Όσα νομίσματα έφεραν τον τύπο «I» πιθανώς εκδόθηκαν στη Λευκωσία και κυκλοφόρησαν σε όλο το νησί, ενώ όσα έφεραν τον τύπο «I.F» πρέπει να εκδόθηκαν στην -πολιορκούμενη από τους Οθωμανούς- Αμμόχωστο [το «F» ίσως υποδηλώνει το αρχικό της Αμμοχώστου (Famagusta)].

The coin we have selected provides an opportunity to examine various topics concerning the nature of coins over time and their interconnection with Cypriot history during the Venetian period. The standing figure on the right-hand side of the obverse can be confusing as it looks like a skull, but to the left of this figure, we see another kneeling person. This is a case of *monnaie savonnette*, a term from the science of Numismatics that refers to coins whose details have become indistinguishable due to wear and tear over time. Normally, on Venetian coins, the standing figure represents Saint Mark, the patron saint of the Serenissima, before whom the secular head of State, the Doge, kneels. The reverse side of the coins depicts the figure of Christ. What appears to be a clothed skeleton is in fact an illusion created by the wear and tear that makes us think we are watching a macabre spectacle. This phenomenon of deterioration is also observed on tombstones. Inside the Museum, you may have seen some tombstones with similar deterioration. If you visit Larnaca Castle, you can see some of the slabs transferred there from the church of Our Lady of Tortosa (Lefkosia), where this phenomenon is observed on the faces of the dead or on decorative elements and inscriptions on the slabs from the Venetian period.

The coin under examination was minted during the tenure of Andrea Gritti as the Doge of Venice from 1523 to 1539. The obverse of the coin shows the Doge kneeling and receiving a banner from Saint Mark, who is raising the hem of his tunic. The two figures are surrounded by the inscription “S. M. VENET DUX ANDREAS GRITTI”. On the reverse of the coin, the figure of Christ is seen standing on a platform, and the inscription “GLORIA TIBI SOLI” (Glory to you alone) is present.

The Venetians attempted to counteract the disorder caused by the use of multiple foreign coins in Cyprus by producing small bronze coins known as “carzia” for circulation on the island from 1515. Some of these coins featured the Lion of Cyprus and a cross on their reverse side instead of Christ. Two coins, which were minted towards the end of the Venetian period, are associated with important events in Cypriot history and the urban landscape of Lefkosia. In 1567, the *ferlino* coins were minted to compensate the labourers who participated in building the new wall of Lefkosia. These coins featured the coat of arms of the families that sponsored the project on their reverse side. The bronze bezants, the final Venetian coins minted on the island in 1570, were an attempt by Marcantonio Bragadino, the general-commander of Cyprus, to pay soldiers and purchase supplies due to a shortage of currency in anticipation of the Ottoman invasion. The obverse side of these coins showed the lion of Saint Mark with the inscriptions “1570” and “PRO REGNI CYPRI PRESIDIO” (in defence of the kingdom of Cyprus), while the reverse side featured a winged Eros above the inscriptions “VENETORUM FIDES INVIOLABILIS”

(The Venetian faith is inviolable) and “BIZANTE I” or “I.F”. Coins with the type “I” were most likely issued in Lefkosia and circulated throughout the island, while those bearing the type “I.F” were probably issued in Famagusta, which was under siege by the Ottomans [the “F” may indicate Famagusta].

Έκθεμα 36-37 - Ελληνικό και Αγγλικό κείμενο

Στην αίθουσα αυτή βλέπετε δύο παλαιοχριστιανικές μαρμάρινες επιγραφές στα ελληνικά. Προέρχονται από την ανατολική στοά του Γυμνασίου της Σαλαμίνας. Χρονολογούνται στον 5ο αιώνα μ.Χ. και σχετίζονται με δραστηριότητες του Διοικητή της Ανατολής και Ύπατου, Φλάβιου Αντίοχου Αμμιανού Ουαλέριου.

Η Σαλαμία αποτελεί μια ιδιαίτερα σημαντική αρχαιολογική θέση για την Κύπρο και βρίσκεται βορειότερα της Αμμοχώστου. Πρόκειται για μια πόλη, που αναφέρεται ήδη σε ασσυριακές πηγές, ενώ έφτασε σε ακμή κατά την περίοδο του βασιλιά Ευαγόρα Α' (410-374 π.Χ.). Σε αυτή την πόλη κατέφυγε ο Αθηναίος ναύαρχος, Κόνων, με τον Αθηναϊκό στόλο μετά την ήττα του στους Αιγός Ποταμούς (404 π.Χ.), που σήμανε το τέλος του Πελοποννησιακού Πολέμου (431-404 π.Χ.). Στην περίοδο βασιλείας του, η ελληνική τέχνη, γλώσσα και πολιτισμός άνθισαν στην πόλη. Ο ίδιος ήρθε σε ρήξη με τον Πέρση βασιλιά, Αρταξέρξη Β', ενώ ενεπλάκη ενεργά στις ελληνο-περσικές διενέξεις που έπονται του Πελοποννησιακού Πολέμου. Έκτοτε, η Κύπρος έγινε τμήμα των διαφόρων κυρίαρχων κρατών στην ανατολική Μεσόγειο: της Περσικής αυτοκρατορίας, του βασιλείου των Πτολεμαίων (επιγόνων του Μεγάλου Αλεξάνδρου και βασιλέων της Αιγύπτου), της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Από επιγραφές που βρέθηκαν στη Σαλαμίνα κατανοούμε πως η πόλη αποτελούσε από ένα σημείο και έπειτα (ίσως από την περίοδο του αυτοκράτορα Αδριανού) την έδρα των Ρωμαίων διοικητών (ανθυπάτων) της Κύπρου. Σεισμοί κατέστρεψαν την πόλη στις αρχές του 4ου αιώνα. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Β' (337-361 μ.Χ.) την ανοικοδόμησε, δίνοντάς της το όνομα Κωνσταντία και καθιστώντας τη έδρα επισκόπου. Από την περίοδο αυτή, λοιπόν, μας σώζονται αυτές οι δύο επιγραφές που βλέπετε σε αυτή την αίθουσα.

Η επιγραφή αυτή μάς πληροφορεί για την αποκατάσταση του ψηφιδωτού δαπέδου της ανατολικής στοάς του Γυμνασίου της πόλης, ενώ η δεύτερη αναφέρεται στη μαρμαροθέτηση του δαπέδου της ίδιας στοάς του Γυμνασίου από τον Ουαλέριο. Οι μαρμάρινες πλάκες της συγκεκριμένης στοάς θυμίζουν παρόμοιο μαρμάρινο δάπεδο στα λουτρά της Αντιόχειας (Συρία) του 6ου αιώνα μ.Χ.

Το Γυμνάσιο, όπως καταλαβαίνουμε από το όνομα του, ήταν το κτήριο όπου γινόταν η εκγύμναση, δηλαδή η σωματική άσκηση των νέων. Οι λέξεις «γυμνάσιο» και «εκγύμναση» προέρχονται από την ελληνική λέξη «γυμνός». Αποτελούσε μέρος της γενικότερης εκπαίδευσής τους. Ο γυμνασίαρχος, αξιωματούχος στην αρχαία Ελλάδα, ήταν υπεύθυνος για την εκπαίδευση των νέων. Ο βαθμός και τα καθήκοντά των γυμνασιαρχών διέφεραν αναλόγως των χρονολογικών περιόδων και των πόλεων. Ο δε ρόλος τους στην εκπαίδευση ήταν ιδιαίτερα σημαντικός και οι ίδιοι κατείχαν τιμητική θέση στην κοινωνία.

Το Γυμνάσιο της Σαλαμίνας κτίστηκε στις αρχές του 1ου αιώνα μ.Χ., επί της αυτοκρατορίας του Αυγούστου, στα θεμέλια του γυμνασίου των ελληνιστικών χρόνων. Επεκτάθηκε κατά τον 2ο αιώνα μ.Χ., επί της αυτοκρατορίας του Αδριανού και του Τραϊανού, οπότε και προστέθηκαν μια μεγάλη ορθογώνια παλαίστρα και το σύμπλεγμα των λουτρών, που αποτελεί συνέχεια της ανατολικής στοάς. Το ρωμαϊκό γυμνάσιο καταστράφηκε από δυνατούς σεισμούς κατά τον 4ο αιώνα και ξαναχτίστηκε με την ανοικοδόμηση της πόλης. Μεταξύ των αρχιτεκτονικών καταλοίπων του γυμνασίου βρέθηκαν αρκετά αγάλματα θεών, θεαινών και ηρώων. Συνιστούν αντιπροσωπευτικά δείγματα του πλούσιου γλυπτού διακόσμου των τεσσάρων στοών του. Πολλά από αυτά τα αγάλματα μπορείτε να τα δείτε, εάν επισκεφτείτε το Κυπριακό Μουσείο στη Λευκωσία. Γυμνάσια υπήρχαν και σε άλλες πόλεις στην αρχαία Κύπρο, όπως στο Κίτιο, στο Κούριο, στην Κυθρέα, στην Αμαθούντα, στους Χύτρους και στη Λάπηθο.

Επιστρέφοντας στις επιγραφές, βλέπετε πως αυτές τίθενται εντός ενός γεωμετρικά δοσμένου πλαισίου, ορθογώνιου σχήματος με πυραμιδωτές απολήξεις που φέρουν σταυρό. Αυτός ο τύπος πλαισίων χρησιμοποιούνταν ευρέως στην παλαιοχριστιανική περίοδο για χάραξη ταφικών, τιμητικών και άλλων επιγραφών. Το εντοπίζουμε και σε μια σαρκοφάγο, που βρίσκεται σήμερα στον εξωτερικό χώρο του ναού της Αγίας Αικατερίνης (Haydarpasha Camii) στη Λευκωσία. Το ίδιο, όμως, πλαίσιο επανέρχεται στα της ταφικής τέχνης την περίοδο της Αναγέννησης, καθώς το βλέπουμε σε πολλές ταφικές πλάκες από την Ιταλική χερσόνησο και τις βενετικές κτήσεις από τη Δαλματία ως την ανατολική Μεσόγειο, μαρτυρώντας την αναβίωση προτύπων του παρελθόντος κατά την περίοδο αυτή.

In this hall, you can see two early Christian marble inscriptions in Greek. They originate from the eastern portico of the Salamis Gymnasium and date back to the 5th century AD. The inscriptions relate to the activities of Flavius Antiochus Ammianus Valerius, Praetorian Prefect of the Orient and Consul.

Salamis is an important archaeological site located north of Famagusta in Cyprus. The city was already mentioned in Assyrian sources and reached its peak during the reign of King Evagoras I (410-374 BC). It was to this city that the Athenian admiral, Conon, fled with the Athenian fleet after its defeat at Aigos Potamos (404 BC), which marked the end of the Peloponnesian War (431-404 BC). During Evagoras' reign, the city saw a flourishing of Greek art, language, and culture. Evagoras I broke with the Persian king, Artaxerxes II, and became involved in the Greek-Persian conflicts that followed the Peloponnesian War.

Since then, Cyprus has been a part of various dominant states in the Eastern Mediterranean area, such as the Persian Empire, the Ptolemaic kingdom (successors of Alexander the Great and rulers of Egypt), and the Roman Empire. Inscriptions found in Salamis indicate that the city was the seat of the Roman governors (proconsuls) of Cyprus at one point, perhaps from the period of Emperor Hadrian. Earthquakes destroyed the city in the early 4th century, but it was rebuilt by Emperor Constantius II (337-361 AD) and renamed Constantia. It also became the seat of a bishopric. These two inscriptions you see in this hall date back to this period.

This inscription informs us about the restoration of the mosaic floor of the eastern portico of the city's Gymnasium, while the second one refers to the marbling of the same portico's floor by Valerius. The marble slabs of this specific portico are reminiscent of a similar marble floor in the 6th century AD baths of Antioch (located in present-day southern Turkey).

The Gymnasium was a building where young people received physical training as part of their general education. The words 'gymnasium' and 'gymnastics' come from the Greek word 'γυμνός' ('gymnós'), meaning naked, as it was customary for participants to exercise without clothing. The gymnasiarch, an official in ancient Greece, was responsible for the training of young people. The rank and duties of the gymnasiarchs varied according to the chronological periods and cities, but their role in education was highly regarded, and they held a place of honour in society.

The Salamis Gymnasium was constructed in the early 1st century AD, during the reign of Augustus, on the foundation of the gymnasium from the Hellenistic era. In the 2nd century AD, during the reign of Hadrian and Trajan, it was expanded with the addition of a large rectangular palestra and a complex of baths, which was a continuation of the eastern portico.

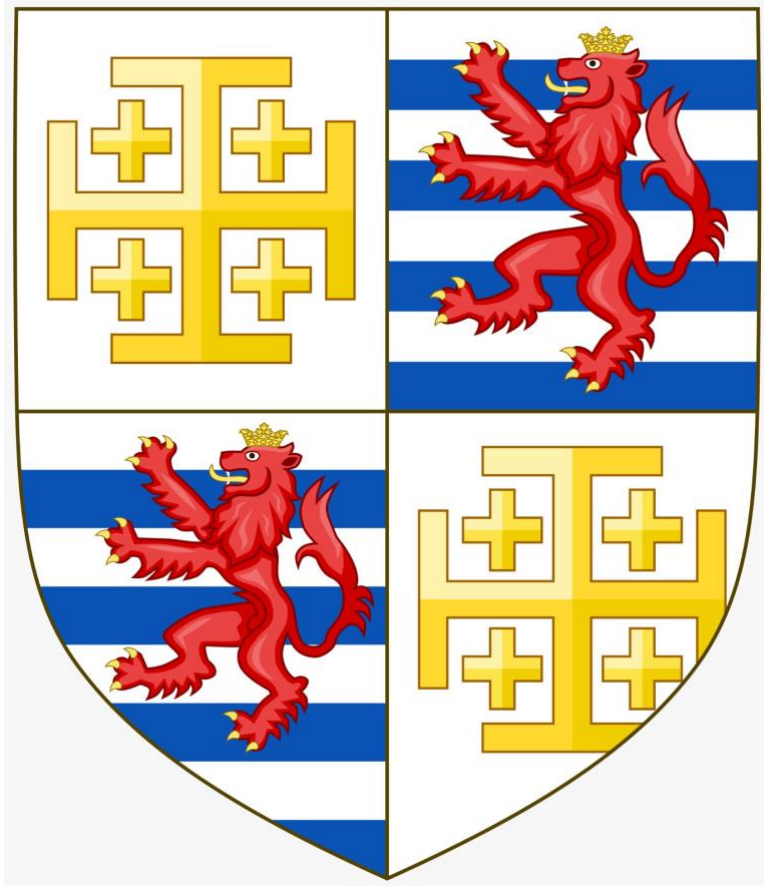
The Roman gymnasium was destroyed by powerful earthquakes in the 4th century but was later reconstructed along with the city. The architectural remains of the gymnasium included several statues of gods, goddesses, and heroes that were representative of its four porticos' rich sculptural decoration. These statues can be viewed at the Cyprus Museum in Lefkosia

(Nicosia). Other ancient cities of Cyprus, such as Kition, Curium, Kythrea, Amathus, Chitri, and Lapithos, also had gymnasiums.

Returning to the inscriptions, they are placed within a rectangular-shaped frame with pyramidal endings bearing a cross, which is widely used in the early Christian period for engraving funerary, honorific, and other inscriptions. A similar frame can be seen on a sarcophagus situated on the exterior of the church of Saint Catherine (Haydarpaşa Camii) in Lefkosia. The same framework was also used in Renaissance funerary art, as seen in many tombstones from the Italian peninsula and the Venetian dominions from Dalmatia to the eastern Mediterranean area, indicating a resurgence of past motifs during this era.

Παράρτημα Β

Εδώ θα δείτε το οικόσημο του βασιλικού οίκου των Lusignan και κάποιες σχετικές πληροφορίες.

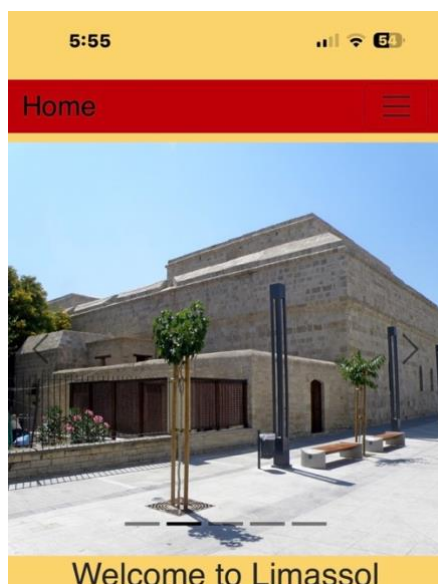
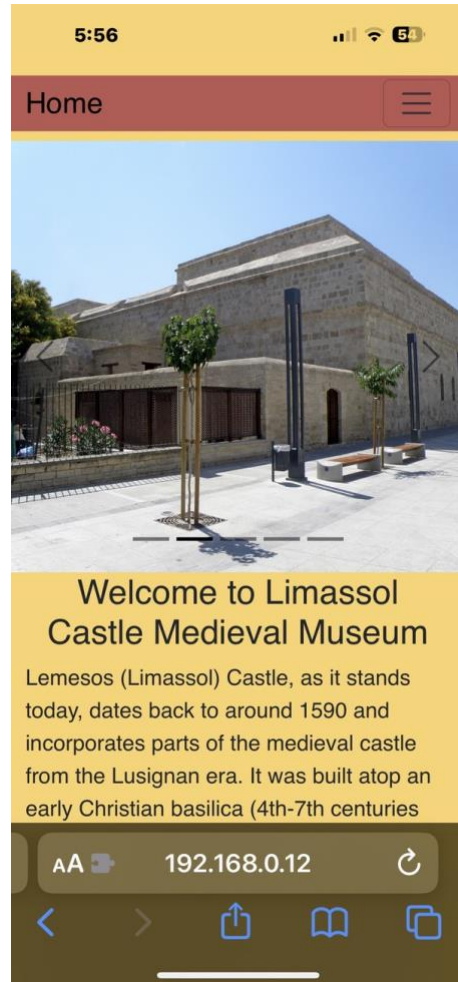
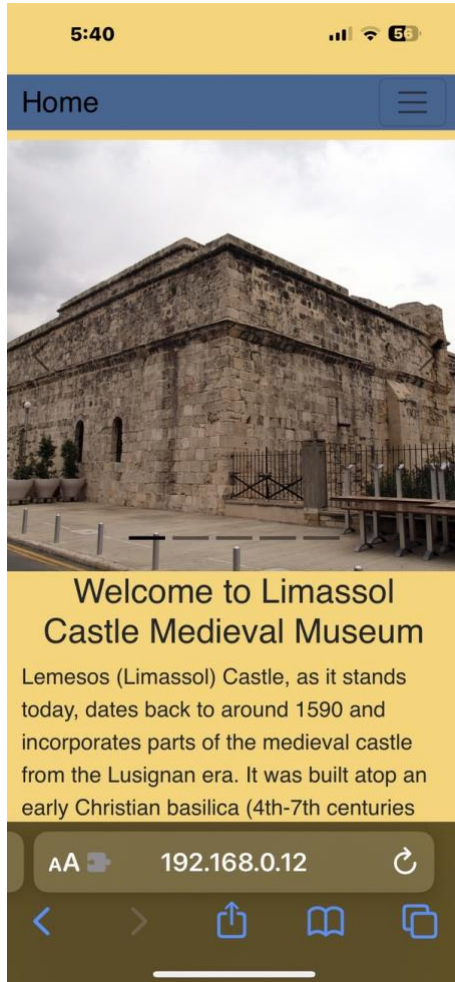

Ένα οικόσημο είναι ένα διακριτικό σήμα το οποίο είχαν οι αριστοκρατικές οικογένειες και ξεχώριζαν μεταξύ τους ποιοι είναι. Φέρουν παραστάσεις ζώων, φυτών, αφηρημένων σχημάτων ή άλλων αντικειμένων.

Παράρτημα Γ

Εδώ θα δείτε κάποιες φωτογραφίες (screenshots) με το πώς μάλλον θα φαίνεται η εφαρμογή με τα χρώματα του οικοσήμου που αναφέρθηκε στο κεφάλαιο 5, ΥΠΟ-κεφάλαιο 5.3.

Τα χρώματα είναι ανοιχτές αποχρώσεις του οικοσήμου.

Εδώ (στην αριστερή εικόνα) το menu bar είναι το ίδιο χρώμα με το κόκκινο του οικοσήμου.

Παράρτημα Δ

Εδώ θα δείτε τον κώδικα που χρησιμοποιήθηκε για τις Pop up φωτογραφίες της εφαρμογής

Εδώ βλέπετε την 1^η παράγραφο της εισαγωγής

```
<p>

Lemesos (Limassol) Castle, as it stands today, dates back to around 1590 and incorporates parts of the

medieval castle

from the Lusignan era. It was built atop an early Christian basilica (4th-7th centuries AD), and a Middle

Byzantine monument (10th-11th centuries AD). The first recorded reference to the castle is made during

<span

data-bs-toggle="modal" data-bs-target="#id01"> <b> the

War of the Lombards </b></span> (1228-1243) as the conflict between the forces of the German

emperor

Frederick II and

the nobility of the kingdoms of Jerusalem and Cyprus was known. From the period when the island

became part

of the Ottoman Empire (1571) until the 1940s, the castle served as a prison. During the period 1948-

1964, it

was used as the Limassol District Archaeological Museum. From 1987 until present, it has housed objects

from

the Medieval Collection of the Cyprus Museum, mainly tombstones from late medieval churches.

</p>
```

Χρήση του span tag. Το βάζουμε ανάμεσα στην λέξη ή πρόταση που θέλουμε για να εμφανιστεί το Pop up όταν το πατήσουμε.

```

<div class="modal fade" id="id01" tabindex="-1" aria-labelledby="exampleModalLabel" aria-hidden="true">

  <div class="modal-dialog modal-dialog-centered">

    <div class="modal-content">

      <div class="modal-header">

        <button type="button" class="btn-close" data-bs-dismiss="modal" aria-label="Close"></button>

      </div>

      <div class="modal-body">

        </div>

        <div>

          <p id="modal_description" class="text-center"> Map of Crusader states during the War of the
            Lombards, 1240 </p>

        </div>

      </div>

    </div>

  </div>

```

Εδώ βλέπουμε τον κώδικα του παράθυρου pop up.